

மலர்

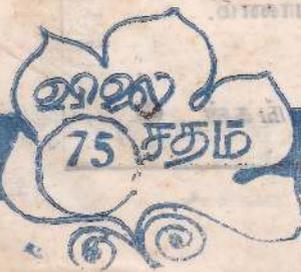
ஆசிரியர் : விநாயகர் ஜோ

கம்பெனி
கார்ப்பரேஷன்

கிழக்கு கிழக்கு கிழக்கு கிழக்கு

மார்ச்
1976

கலை, இலக்கிய மாத இதழ்

Jewellers & Gem Merchants **SIVAYOGA**
54, SEA STREET COLOMBO - 11. JEWELLERS

உறுதிக்கும், உத்தரவாதத்திற்கும்
நேர்மையான ஸ்தாபனம்

சிவயோக
நகை மாளிகை

ஓடர் நகைகள் குறித்த நேரத்தில்
சிறந்த முறையில் செய்பவர்கள்

சிவயோக
நகை மாளிகை

● 54, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு - 11 ●

கலை, சுத்தம், சுகாதாரம்

வட இலங்கையில் கடந்த 52 வருடங்களாக
மக்களுக்குச் சேவைசெய்து வரும்
பிரபல சைவ உணவு விடுதி --

★ லெக்டுமி விலாஸ்

(தில்லைப்பிள்ளை சிளப்)

205, கே. கே. எஸ், வீதி, பாழம்பாசனம்.

○ தவறுது விஜயன் செய்யுங்கள் ●

"ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி யாதியினைய கலைகளில் - உள்ளம் ஈடுபட்டுடன்றும் நடப்பவர், பிறர் சனநிலை கண்டு துள்ளுவார்".

மகிழ்ச்சியான செய்தி: 4000 ரூபாய்!

மல்லிகையின் இலக்கிய இயக்கத்தின் நேர்மையையும் அதனுடைய வீச்சு நிரம்பிய கருத்தோட்டத்தையும் இடையறாது அதன் போராட்டவலுவையும் கலைஞர்கள், திறமைசாலிகள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள் ஆகியோரை ஓரணியில் ஒருங்கு சேர்க்கும் அதன் சேவைப்பணிமையையும் பாராட்டுமும் நண்பர்கள் ஏராளம் ஏராளம்.

கடிதங்களும், உதவிகளும், ஆத்ம சமர்ப்பணங்களும் நம்மை நோக்கி வருகின்றன.....

இத்தகைய ஆர்வமுத்துழைப்பின் பின்னே நல்ல இதயங்கள் சற்றுச் சிந்திக்கவும் செய்கின்றன.

பதினேராவது ஆண்டு

மார்ச் 1976 95

முகவர்:

ஆசிரியர் டோமினிக் ஜீவா
234-A கே.கே.எஸ் வீதி
யாழ்ப்பாணம்
(இலங்கை)

மணக்கும் "மல்லிகை கதை, பெயர், கவிதை, கட்டுரை, கருத்து, எல்லாம் ஆக்கியோர் தனித்தவம் போலும் அவரே

உரும்பராயைச் சேர்ந்த நண்பர் **இ. கிருஷ்ணசாமி** 1000 ரூபாயைத் தந்துடன் நமது இயந்திர சாதன இயக்கத்துக்குத் தனது சகல உதவிகளையும் தருவ தாக வாக்குப் பண்ணியுள்ளார்.

கொழும்பைச் சேர்ந்த **எஸ். செல்வம்** என்பவர் 500 ரூபாயைத் தந்துதவியதுடன் தொடர்ந்து தனது ஒத்துழைப்பை நல்குவதாகக் கூறியுள்ளார்.

இப்படியே பல நண்பர்கள் தமது சக்திக்கேற்ப உதவியுள்ளனர். சுமார் நாலாயிரம் ரூபாய் சேர்ந்துள்ளது அன்றாது பெயர்களோ அடுத்த இதழ்களிலிருந்து வெளியிடலாம் என எண்ணுகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

திகைக்க வைக்கும் குறுக்கீடு!

எத்தனையோ சிரமங்களுக்கு மத்தியில் நடைபெறும் மல்லிகைக்கு இப்பொழுது புதிய தலையிடி ஒன்றும் தோன்றியுள்ளது.

தங்களது முகவரிக்கு ஒழுங்காக மல்லிகை இதழ்கள் கிடைப்பதில்லை என்ற புகார்க்க் கடிதங்களை ஒரு சிலர் நமக்கு எழுதி வருகின்றனர். இதில் உண்மை இருப்பது அனுபவம்.

இது மாதா மாதம் நமக்கு ஒரு பெரும் பிரச்சினை.

தவறு எங்கேயோ நடைபெறுகின்றது.

நம்மைப் பொறுத்தவரை சந்தாதாரரின் ஆதரவும் நல்லெண்ணெயும் ஒத்துழைப்புமே மல்லிகையின் உயிர் மூச்சாகும். இதை மனப் பூர்வமாக நம்பியே நாம் செயலாற்றுகின்றோம். அவர்களை நமது பலம், சக்தி, ஆற்றல் எல்லாம்.

எத்தகைய சிரமமான வேலை இது எனப் புரிந்து கொண்டிருந்த போதிலும் கூட, மிகக் கவனமெடுத்து முகவரி எழுதி, அஞ்சல் தலை ஒட்டி. சாக்குப் பொதியில் ஒருங்கூட்டி, தன்னந்தனியாகச் சைக்கிளில் நாமே பட்டணத்துத் தபால் தலைமையகத்தில் கொண்டு சேர்த்துவிட்டு வருகின்றோம்.

நேரடியாக — தனியாக — விசேஷ கவனமெடுத்து இதைச் செய்கின்றோம். எனவே தவறுவதற்கு எந்தவித நியாயமுமில்லை.

இருந்தும் சிலருக்குப் பிரதிகள் போய்ச் சேருவதில்லை! ஆர்வத்துடிப்புடன், தனி அக்கறையுடன், ஆவல் வெறியுடன் உள்ள சந்தாதாரன் சுடச் சுடக் கடிதம் எழுதுகின்றான்.

நாம் திகைக்கின்றோம்.

சிலருக்குத் திரும்பவும் அனுப்புகின்றோம். திருட்டு ஓசி வாசகர்கள் அதிகரித்து வருவதை நாம் அங்கீகரித்துக் கொண்டு இருக்க முடியாது. இதை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற முடிவுக்கே நாம் வந்து விட்டோம்.

ஐந்து ரூபாவாக இருந்த செய்திப் பத்திரிகைத் தபால்பதிவு இவ்வருடம் முதல் ஐந்து மடங்காகியுள்ளது. இதனால் சிறிய சஞ்சிகைகளுக்கே சிரமம். இது சிறிய விஷயம்தான்; நமக்கோ உயிர்ப் பிரச்சினை. இவற்றை கௌரவ தபாலமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றோம்; அவர் ஆவன செய்வாரி என நம்புகின்றோம்.

வண. பண்டிதர்
எம். ரத்னவன்ஸ தேரோ

பேட்டி கண்டவர்

லெ. முருகபூபதி

நீர்கொழும்பிலிருந்து சுமார் பன்னிரண்டு மைல் தூரத்தில் இருப்பது மினுவாங்கொடை. எங்கள் நீர்கொழும்பு இலக்கிய வட்டத்தின் உப தலைவரான வண. பண்டிதர் ரத்னவன்ஸ தேரோ அவர்களைச் சந்திப்பதற்காக பஸ்ஸில் பிரயாணமாகிறேன். மினுவாங்கொடையிலிருந்து இன்னுமொரு பஸ்! உடுகம்பொலை என்ற இடத்திற்குப் போய் அங்கிருந்து 'கொரஸ' என்ற கிராமத்திற்குப் போகவேண்டும். அப்பப்பா..... சுவாமியைப் பார்ப்பதென்றால் மூன்று பஸ்களில் ஏறி இறங்கியாக வேண்டும். அது மட்டுமா..... ஒரு நாள் பொழுதே அதற்குத் தேவை.

'ஒருநாள் பொழுது விரயமாகிறதே' என்று அங்கலாய்ப்பு! மன அவஸ்தை! ஆனால்..... அவ்வளவு தூரம் சென்று சுவாமியைப் பார்த்துவிட்டால் — அந்தப் புன்னகை தவழும் முகத்தைத் தரிசித்துவிட்டால் அங்கலாய்ப்பும், மன அவஸ்தையும் வெய்யில் கண்ட பனிபோல் மறைந்துவிடும். தமிழ் பேசக்கூடிய மகங்களையே காணமுடியாத முழுக்க முழுக்க சிங்கள பெளத்த மக்களே வாழுகின்ற ஒரு சூக்கிராமத்தில் ஓர் விஹாரைக்குள் வாழ்ந்துகொண்டு தமிழ் மொழியீதும், தமிழ் இலக்கியத்தின் மீதும் அளவிடற்கரிய பற்றும் பாசமும் கொண்டு பரம இலக்கிய இரசிகராக இருக்கும் மதிப்புக்குரிய சுவாமி ரத்னவன்ஸ அவர்களைச் சந்திக்கிறேன்.

மல்லிகைக்கு ஒரு பேட்டி!

என்னை அழைத்துச் சென்று அமருவதற்கு ஒரு பங்குப்பலகை தருகிறார். வழக்கமாக அவரைக் காணச் செல்பவர்கள் சில சம்பிரதாய விதிமுறைகளை அனுசரித்து நடக்க வேண்டும். ஆனால் என்னைப் போன்ற இலக்கியகாரர்களுக்கு அவர் தரும் செளகரியங்கள் கொஞ்சம் அதிகம்தான். அன்பு நிறைந்த நல்ல மனம்.

'சாது... எங்கள் மல்லிகைக்கு ஒரு பேட்டி தரவேண்டும். கேள்விகள் தயாரித்துக் கொண்டு வந்துள்ளேன்' - இது நான்.

'திரும்பவும் ஒரு பேட்டியா...?' வியப்புடன் என்னை நோக்கிகேட்கிறார். ஆம்... எனக்கு நினைவிற்கு வருகிறது. முன்பொரு சமயம் இலங்கை வானொலியில் அவர் தமிழில் பேட்டி அளித்தார். மல்லிகைக்குத்தான் இந்தப் பேட்டி என்று கூறியதும் மல்லிகையைப் பற்றும், ஜீவாவையும் அன்புரிமையோடு விசாரிக்கிறார். நான் வந்த அலுவல் செயல்பாடாகிறது.

கே: நீங்கள் ஒரு பௌத்த மத சிறைக்கு எங்கள் மொழி மீதும், இலக்கியத்திலும் ஆர்வமும், ஈடுபாடும் ஏற்படக் காரணம் யாது?

ப. எமது பௌத்த மதத்தில் ஒரு சிறந்த பண்பு உண்டு. அதாவது எல்லா மனிதர்களையும், சகல மொழிகளையும், மதங்களையும் நேசிக்கின்ற உன்னதமான பண்புதான் அது. எனவே ஒரு மொழி, ஒரு இலக்கியம் மனுக்குலத்துக்கு சிறந்த பலனை அளிக்குமாயின் அதனை நாம் நேசிக்க வேண்டும். அந்த வகையில் தமிழ் மொழியும், தமிழ் இலக்கியமும் சிறந்தது என்று நான் கருதுகின்றமையினால் நான் அவற்றை மனதார நேசிக்கின்றேன். இதில் வியப்படைவதற்கு ஒன்றுமில்லை. இன்னுமொரு விஷயத்தையும் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். அதாவது எமது சிங்கள மொழியில் நாம் நாளாந்தம் பேசுகின்ற பொழுது கையாளுகின்ற பல சிங்களச் சொற்களில் பெரும்பாலானவை தமிழ் மொழியில் இருந்துதான் வந்திருக்கின்றன.

கே. நவீன சிங்கள கலை, இலக்கியங்கள் பற்றி அறிந்துள்ள தாங்கள் தமிழ் கலை, இலக்கியங்கள் சம்பந்தமாக என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்?

ப. நான் படித்துள்ள பல சிங்கள இலக்கியங்களில் சமுதாயப் பார்வை இருப்பதை அவதானித்துள்ளேன். தமிழ் இலக்கியம் என்று வரும்பொழுது அதனை சில வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். அவை சங்க கால இலக்கியங்கள், பழம் தமிழ் இலக்கியங்கள், நவீன இலக்கியங்கள். சங்ககால பழம்தமிழ் இலக்கியங்கள்பற்றி நான் அறிந்துகொள்ள விரும்பினாலும் இந்தச் சுறுசுறுப்

பான யுகத்தில் ஆற அமர இருந்து அவற்றைப் படித்துச் சுவைக்க போதிய அவகாசம் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆனால் சமகாலத்தில் உங்களைப் போன்ற இலக்கியகாரர்களது தொடர்புகள் எனக்கேற்பட்டதன் பின்னர் 'மல்லிகை' போன்ற தரமான இலக்கிய சஞ்சிகைகள் எனக்குக் கிடைத்து வருகின்றன. கடந்த இரண்டு வருடங்களாக மல்லிகை படித்து வருகிறேன். நவீன தமிழ் இலக்கியம்பற்றிக் கூறுவதாயின் மல்லிகை பற்றித் தான் இப்போது என்னைக் கூற முடிகிறது. இன்றைய காலகட்டத்திற்கு உகந்த சமுதாயப் பார்வையுள்ள ஆக்கங்கள் பலவற்றை மல்லிகை வாயிலாக நான் படித்து வருகிறேன்.

கே. எத்தகைய இலக்கியங்கள் இன்றைய சமுதாயத்திற்கு பயன் தரும்?

ப. மக்களிடம் விழிப்புணர்வு ஏற்படவேண்டும். அதற்கு இலக்கியம் சிறந்த கருவி. சமுதாய விழிப்புணர்வுக்கு ஏற்ற சிந்தனை தரக்கூடிய தரமான முற்போக்குக் கருத்துக்கள் கொண்ட இலக்கியங்கள் எழுத்தாளர்களால் படைக்கப்பட வேண்டும். முழுக்க முழுக்கக் கற்பனாவாதப் போக்கு கொண்ட இலக்கியங்களை வேண்டுமானாலும் பொழுது போக்கிற்காக அல்லது 'இரவில் தூக்கம் வரவில்லை ஏதாவது பார்ப்போம்' என்ற எண்ணத்திற்குப் பயன் தரலாம். இது விஞ்ஞான யுகம். இதனை மனதில் கொண்டு, மூட நம்பிக்கைகளை உருவாக்கி சிந்தனையை தேயச் செய்கின்ற இலக்கியங்களைப் படைக்காது — சமுதாய மாற்றத்திற்கு, மனுக்குலத்தின் விடிவுக்குப் பயன் தரக்கூடிய உன்னதமான இலக்கியங்களை இன்றைய எழுத்தாளர்கள்

படைக்க வேண்டும் என்பது எனது விருப்பம்.

கே. தாங்கள் விரும்பிப்படித்த தமிழ், சிங்கள எழுத்தாளர்களைப் பற்றி கூற முடியுமா?

ப. ஏன் கூற முடியாது! சிங்களத்தில் மார்க்சிஸ்ட் விக்ரமசிங்கா, டபிள்யூ. ஏ. சில்வா, பியதாஸ சிறிசேன, கருணாசேன ஜயலத், கே. ஜயத்திலக்க, ஏ. வி. சுரவீர, குணசேன விதான, ஆகியோரது படைப்புக்களும் தமிழில் நா. பார்த்தசாரதி, அகிலன், ஜெயகாந்தன், ஜானகிராமன், ஆகியோரது நூல்களும் சமூக எழுத்தாளர்கள் கணேசலிங்கன், தனையசிங்கம், செங்கை ஆழியான், டொமினிக் ஜீவா, எச். எம். பி. மொஹிதீன், டானியல் ஏன்... சமீபத்தில் உமது புத்தகமும் தான் படித்தேன்.

கே. தேசிய ஒருமைப்பாடு என்பது பற்றிப் பரவலாகப் பேசப்படும் இக்கால கட்டத்தில் ஒருமைப்பாடு எச்சந்தர்ப்பத்தில் எப்படி உருவாகும் என்று நினைக்கிறீர்கள்?

ப. தேசிய ஒருமைப்பாடு சம்பந்தமாக நாம் இன்னும் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றோமென்றால் அதற்கு அர்த்தம்— 'இன்னும் ஒருமைப்பாடு தோன்றவில்லை!' என்பதுதான். தேசிய ஒருமைப்பாடு எப்போதோ தோன்றியிருக்க வேண்டும். சில காலத்திற்கு முன்னர் சில்லறைத் தனமான சில அரசியல்வாதிகள் ஒருமைப்பாட்டிற்குக் குழிபறித்து வந்தனர். முடிவில் அவர்கள் தாம் பறித்த குழியில் தாமே புதிய வேண்டியதாகிவிட்டது! இன்று நிலைமைகள் மாறிக் கொண்டு வருகிறது. நான் நினைக்கிறேன்; சுரண்டும் வர்க்கம் ஒழிந்து சுரண்டப்பட்ட வர்க்கம்

சுபீட்சம் பெற்று எழுச்சி கண்டு சமதர்ம சமுதாயம் உருவான பின்னர்தான் தேசிய ஒருமைப்பாடு சாத்தியமாகும். தேசிய ஒருமைப்பாடு பற்றிய சிந்தனை மக்களிடம் பரவுவதற்கு இலக்கியம் சிறந்த சாதனம். இந்நற்பணியினை ஆக்கபூர்வமான முறையில் செயல்படுத்தக் கூடியவர்கள் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களே! மனிதர்களை இனத்தின் பெயரால், மொழியின் பெயரால் பிரித்து வைத்துத் தம்மை மட்டும் வளர்த்துக் கொள்ளும் சுயநலமிகள் இச்சமுதாய அமைப்பில் இருக்கும்வரை ஒருமைப்பாட்டிற்கான செயல்பாடுகள் மந்த கதியிலேயே இருக்கும். இலக்கியத்தினாலும் ஒருமைப்பாட்டை உருவாக்க முடியும் என்று ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்டதன் காரணம், மனிதர்களைப் புரிந்து கொள்ள இலக்கியம்தான் தேவைப்படுகிறது. பலதரப்பட்ட மனித மனங்களை, உணர்வுகளை, சிந்தனைகளை இலக்கியத்தின் மூலம் சித்தரிக்க முடியும். அதையொட்டி ஒருமைப்பாட்டிற்கான எண்ணங்களை தரத்தக்க கருத்துக்களை இலக்கியத்தினூடாக மக்கள் முன் வைத்தால் முதலில் அது கருத்தாகப் பரவி பின்னர் சிந்தனையாக மக்கள் மனதில் வேரூன்ற முடியும். அப்போது இன இலக்கியம் தோன்ற சாதகமான சூழல் ஏற்படும். இனத்துவேஷம், வகுப்புவாதம், பிரிவினைவாதம் என்பன மக்களிடத்தில் தவறான செயல்களை உருவாக்க வழிசமைத்துவிடும். இத்தகைய தூர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்படாதிருக்க நல்லெண்ணம் படைத்த எழுத்தாளர்கள் அனைவரும் தத்தமக்குள் பலதரப்பட்ட முரண்பாடுகள் இருந்தாலும் அவற்றை கருத்துப் போராட்டமாக மட்டும் மனதில் கொண்டு மக்கள் நலனுக்காக

வும். நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டிற்காகவும் ஒருங்கிணைந்து பொது இலட்சியத்திற்காக அயராது உழைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் 'கலைஞர்களும் எழுத்தாளர்களும் மக்களுக்கு வழிகாட்டக் கூடியவர்கள்' 'ஒரு நாட்டின் முதுகெலும்பு போன்றவர்கள்' என்ற நமது முன்னோர்களது கூற்றுக்கு அர்த்தம் உள்ளதாக இருக்கும்.

கே. தமிழ், சிங்கள இலக்கிய உலகிற்கு தாங்கள் என்ன பணியாற்ற உத்தேசித்துள்ளீர்கள்?

ப. மொழிபெயர்ப்புத்துறையில் ஈடுபாடு காட்டிவருகிறேன். சில முயற்சிகள் மேற்கொண்டுள்ளேன். சிங்கள இலக்கியங்கள் பற்றி தமிழ் வாசகர்களுக்கு கிடைத்த அளவு தகவல்கள்—தமிழ் இலக்கியம் பற்றி சிங்கள வாசகர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. இது வருந்தத்தக்க விசயம். இந்நிலை மாறவேண்டும். தமிழ், சிங்கள மொழிகளில் நல்ல புலமையும் ஆற்றலும் உள்ளவர்கள் மொழிபெயர்ப்புத்துறையில் கொஞ்சம் கவனம் எடுத்தால் நல்லது. பல தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு சிங்கள மொழியிலும், இலக்கியத்திலும் நல்ல அறிவு இருக்கிறது என்பதை கடந்த காலங்களில் மல்விகை படித்ததன் மூலம் அறிந்து கொண்டேன். பல மொழிபெயர்ப்புப் படைப்புகளையும் பிரசுரித்து சிங்கள எழுத்தாளர்களையும், கலைஞர்களையும் அட்டையில் படம்போட்டு கௌரவித்து அறிமுகம் செய்து வைத்துள்ளது மல்விகை. இது இலக்கிய வரலாற்றில் முக்கியத்துவமான விசயம். இவ்விசயம், நமது சிங்கள எழுத்தாளர்களுக்கும், சிங்களப் பத்திரிகைகளுக்கும் முன் மாதிரியாக இருக்கும்

என்று நான் நினைக்கிறேன். தமிழிலும், இலக்கியத்திலும் ஆர்வம் காட்ட விரும்பும் தமிழ் சிங்கள எழுத்தாளர்கள் தமிழைப் பயின்று அதன் மூலம் தமிழ் இலக்கியங்களை சிங்களத்தில் பெயர்த்து சிங்கள வாசகர்களுக்கு தரவேண்டும் என்பது எனது நீண்ட நாள் விருப்பம். வருங்காலத்தில் எனது விருப்பம் நிறைவேறும் என்று நம்புகிறேன்.

கே. எமது நீர்கொழும்பு இலக்கிய வட்டத்தில் உபதலைவராக இருக்கும் தாங்கள் வேறு வெகுஜன இயக்கங்களுடன் தொடர்பு வைத்துள்ளீர்களா?

ப. கம்பஹாவில் உள்ள சர்வதேச பிக்கு கலாசாலையில் விரிவுரையாளராக கடமையாற்றும் யான், கொரல சுதர்மானந்த விஹாராதிபதியாகவும், இங்கு நடைபெறும் சமய போதனை வகுப்புகளுக்கு அதிபராகவும் எங்கள் பிரதேச வாலிபர், மாதர் சங்கங்களுக்கு காப்பாளராகவும், யட்டியேன என்ற கிராமத்தில் உள்ள 'விஜயமங்கல' அகடமியின் அதிபராகவும் செயல்படுகின்றேன்.

கே. முக்கியமான விசயம்பற்றிக் கேட்கிறேன். உங்களைப் போன்றவர்களையும், இந்நாட்டு சிங்கள வாசகர்களையும் பிரச்சினைக்குள்ளாக்கிய மார்டின் விக்கிரமசிங்காவினுடைய 'பவதரனய' என்ற நூலைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

ப. நான் இன்னும் அந்நூலை பூரண ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்துடன் படிக்கவில்லை. மேலோட்டமாக ஒருமுறை அதனைப் படித்துப் பார்த்தேன். அதனால் ஒரு விசயத்தை சொல்லி வைக்க விரும்புகிறேன். அந்த 'பவதரனய' என்ற நூல் நாய் மையான சமய நூல் அல்ல!

அது ஒரு இலக்கியம்! எழுத்தாளன் சுதந்திரமானவன் என்று கூறுகிறோம். அப்படியாயின் அவனுக்கு சுதந்திரமாக சிந்திக்கவும் முடியும்தானே! எது எப்படி இருந்தாலும்.. அந்த எழுத்தாளன் சமுதாயத்திற்கு கூறும் கருத்துத்தான் முக்கியம். ஒரு எழுத்தாளன் தனது சிந்தனையை இலக்கிய ரீதியாக மக்கள் முன் வைத்தால் அதனை நாம் இலக்கியமாகத்தான் ஏற்க வேண்டும்! அதில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களை ஏற்றல் அல்லது ஏற்காது விடுதல் என்பது வாசகனைப் பொறுத்த விசயம்.

புத்திஜீவிகள் பெரும்பாலாக வாழும் சமுதாயத்தில் எந்த ரகத்தைச் சேர்ந்த இலக்கியமும் சலசலப்பை ஏற்படுத்த முடியாது. வெறும் சலசலப்புக்காக எழுதப்படும் இலக்கியங்கள் சலசலப்போடு மட்டும்தான் நிற்க முடியும். காலத்தை வென்று நிற்க முடியாது!

கே. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் அண்மையில் நடத்திய தேசிய ஒருமைப்பாட்டு மாநாட்டில் முன்வைத்த பன்னிரண்டு அம்சத் திட்டம் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்? அதனை நடைமுறைப்படுத்துவது பற்றி என்ன கூறுகிறீர்கள்?

ப. மாநாட்டின் இரு நாள் நிகழ்ச்சிகளிலும் நான் கலந்து கொண்டேன். பன்னிரண்டு அம்சத் திட்டம் பற்றியும் அங்கு கருத்து வெளியிட்டேன். அப்போது சொன்னவைகளைத்தான் மீண்டும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது எத்தகைய நல்ல திட்டங்களையும் நாம் கொள்கையளவில் மட்டும் ஏற்றுக் கொண்டால் மட்டும் போதாது. அவை நடைமுறையில் செயல்படுத்தப்படல் வேண்டும். அப்போதுதான் அத்திட்டம்

அடுத்த இதழ்

கடந்த அரை நூற்றாண்டு களுக்கு மேலாக, இந்த மண்ணில் சோஷலிஸ்ட் கருத்துக்களை வேருன்ற வைப்பதற்காகத் தனது சகலவற்றையும் அர்ப்பணித்துப் போராடிய டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்கிரமசிங்க அவர்களினது 75-வது பிறந்த தின ஞாபகார்த்த இதழாக மலர்கின்றது.

டங்கள் தீட்டியதன் உண்மையான பயனை நாம் அடைய முடியும். பிரதமர் அவர்களும் மற்றும் அமைச்சர்களும், பல வெகுஜன இயக்கத்தவர்களும் அப்பன்னிரண்டு அம்சத் திட்டங்களை வரவேற்றுள்ளார்கள். தம் கருத்துக்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்கள். இது எமது நோக்கத்தின் முதல் கட்ட வெற்றி. நாம் அடுத்த கட்டத்திற்குப் போவதாயின் அப்பன்னிரண்டு அம்சத் திட்டமும் நடைமுறைப்படுத்தப்படல் வேண்டும். இந்நாட்டின் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தினால் அத்திட்டம் ஒரு வாக்கப் பட்டுள்ளது. இலக்கிய வாதிகளால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அத்திட்டம் அரசியல் ரீதியாக செயல்படுத்தப்படல் வேண்டும். அச்செயல்பாட்டிற்கான சகல ஏற்பாடுகளையும் எழுத்தாளர்கள் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும். அரசும் இதுபற்றி விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அத்திட்டம் எழுத்தாளர்களால் எழுத்தாளர்களுக்கு மட்டும் என்று சமர்ப்பிக்கப்பட்ட திட்டம் அல்ல! இந்நாட்டுச் சகல மக்களுடைய விடிவுக்கும், சிறுபான்மை மக்களது நியாயமான கோரிக்கைகளையும் வேண்டி நிற்கும் திட்டம் அது. ★

நுஃமான் நோடர் கட்டுரைக்கு மறுப்புக் கட்டுரை இது. இதுவ் வரும் கருத்துக்கள்வ் சில நமக்கு உடன்பாடானவை அவ்வ. இருந்த போதிலும் கட, விவாத சதந்திரத்தை மன தில் கொண்டு இக் கட்டுரை இங்கு பிரசுரிக்கப் படுகின்றது. இவ் விவாத மேடையில் பங்கு கொள்ள விரும்புவோர் தொடர லாம். இவ் விவாதம் சம்பந்தமாக நமது கருத்துக்களை இறுதி யில் தெரிவிக்கின்றோம்.

— ஆசிரியர்

'தமிழ் நாவல் இலக்கியமும்' 'முற்போக்கு' விமர்சனங்களும்

மு. பொன்னம்பலம்

'தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' பற்றிய வெ. சாமிநாதனின் (*கல்லறையிலிருந்து ஒரு குரல்') விமர்சனத்துக்கு நுஃமான் பதி லளித்திருந்தார். ஒரு நீண்ட பதில், நுஃமான் அளித்த பதி லுக்கு பதிலளிக்கும் நாம் அவ் வளவுக்கு நீட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை.

நுஃமான் தனது வாதத்தின் மூலம் நிரூபிக்க முயல்வன இரண்டு.

1. இலங்கை முற்போக்கு இயக் கத்தின் பாதர் பிகர்களும் அவரைச் சார்ந்த தன்போன் றோரும் மார்க்சியத்தை நன்கறிந் துள்ளனர். அதனால் 'தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' போன்ற அவர்களது இலக்கிய விமர்சனங் கள், மார்க்சிய விமர்சனத்துக்கு எடுத்துக் காட்டு.

2. மார்க்சியம் எல்லாக் காலத் துக்கும் போக்குக்கும் விடையளிக்கக் கூடிய விஞ்ஞான சாதனம்.

நுஃமானின் இவ்விரண்டு எடுகொள்களும் எவ்வளவுதாரம் தாக்குப் பிடிக்கக் கூடியவை என்பதை இனி ஆராய்வோம். இவ் வாய்வுக்குத் துணையாக 'தமிழ் நாவல் இலக்கியம்', நுஃமானின் கட்டுரை வெ. சாவின் கட்டுரை ஆகியவற்றோடு இன்னும் பல விமர்சனங்களையும் எடுத்துக் கொள்கிறேன். நுஃமான் கைலா சபதிக்குச் செய்ததுபோல், வெ. சாவின் கட்டுரை பரிபூரணமா னது என்று வாதாரும் உணர்ச்சி வசமோ, பற்றே எனக்கு இல்லை. அது என நோக்கமுமல்ல.

1. முதலில் நாம் முற்போக்கு பாதர் பிகர்களின் மார்க்

சீய அறிவையும் அதுபற்றிய பிரக்ஞையையும் ஆராய்வோம். பாதர் பிகர்களில் ஒருவரான க. கைலாசபதி அவர்கள் 1957ல் தினகரன் ஆசிரியராகப் புகுந்து முற்போக்கு எழுத்தாளர் தீவிரம் அடைய உதவினர் என்பதையாவரும் ஒத்துக்கொள்வர். அப்படிப்பட்டவர் தினகரனில் 'நான் விரும்பும் நாவலாசிரியர்' என்ற பகுதியை ஆரம்பித்து அதில் தானும் பங்கெடுத்து அதில் பல முற்போக்கு எழுத்தாளர்களையும் எழுத வைத்தபோது மார்க்சியம் பற்றிய அவர்களது அறிவும் பிரக்ஞையும் அம்பலமாயிற்று. அதில் திருவாளர்கள் க. கைலாசபதி, அ. ந. கந்தசாமி, காவலூர் ராசதுரை, கா. சிவத்தம்பி, எஸ். பொன்னுத்துரை, இளங்கிரன், சிவகுமாரன் ஆகியோர் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர். சிவகுமாரனின் தவிர மற்றைய எல்லோரும் முற்போக்காளர். இவர்கள் தமக்குப் பிடித்த நாவலாசிரியர்களாக முறையே ஜேம்ஸ் ஜொய்ஸ், சோலா, எஸ்கின் கோல்ட் வெல், ஹெயிங்வே, மொரூவியா, தகழி சிவசங்கரம் பிள்ளை, சார்ல்ஸ் டிக்கன்ஸ் ஆகியோர் பற்றித்தான் எழுதியிருந்தனர்!

இதுவே இந்த மார்க்சிய பாதர் பிகர்களின் மார்க்சிய பிரக்ஞையையும் தெளிவையும் அளக்கக்கூடியதாய் அமைந்துள்ளது. அ. ந. கந்தசாமியே சோலாவைத்தான் போய்ப் பிடித்திருக்கிறார் என்றால் (மார்க்ஸே புகழ்ந்த பால்சாக்கை அல்ல) க. கையைப் பற்றிக் கூறத் தேவையில்லை. மேற்கத்தைய நாகரிகத்தின் சீரழிவைத் தூக்கிப்பிடித்தவர் என்று மார்க்சிய வாதிகளாலேயே புறக்கணிக்கப்பட்ட ஜொய்சைத்தான் ஏற்றிப் போற்றி 'நான் விரும்பும்' காரணங்களைக் காட்டியுள்ளார்

க. கை! (கா. ந. கவைத் தாக்குவதற்கு க. கை. காட்டும் காரணங்களெல்லாம் அவரையே திருப்பித் தாக்கக் கூடியன என்பதைக் காட்டி ஒரு தனிக் கட்டுரையே எழுதலாம்) இவர்களின் இந்த நிலையைச் சுட்டிக் காட்டி மு. த. தனது 'ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சியில்' மிக அழகாக அன்றே பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார்: '..... எனவே கைலாசபதியும் அவரது விமர்சக சகாக்களும் பழைய முற்போக்கு எழுத்தாளருடன் கொள்கைப் பிணைப்பை ஏற்படுத்திய போது ஒரு பார்வைக் குழப்பத்தைத்தான் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மேலோட்டமாகவாவது அவர்களுக்குத் தெரிந்திருந்த மேற்கத்தைய இலக்கியத்தையும் இலக்கிய ஆசிரியர்களையும் போல் சோஸலிஸ்ட் யதார்த்த ஆசிரியர்களையும் அந்தரக எழுத்தாளர்களைப் பற்றியும் அவர்கள் தெரிந்திருக்க வில்லை.....'

இதுபோதும் கைலாசபதி போன்றவர்களின் மார்க்சியப் பிரக்ஞை இன்மையையும் தெளிவின்மையையும் எடுத்துக் காட்டுவதற்கு. க. கையின் மார்க்சியம் பற்றிய இந்த அறிவின்மை, பிரக்ஞை இன்மை பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன்பெழுதியன என்று அவராலேயே ஒப்புக் கொள்ளப்படும் 'தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தில்' மாத்திரமல்ல, பின்னர் வந்த 'பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும்', 'அடியும் முடியும்', 'இயக்கியத் திறனாய்வு' ஆகிய எல்லாவற்றிலும் அடியோடி நிற்கவே செய்கின்றன.

இவர் அண்மையில் வெளியிட்ட 'இலக்கியத் திறனாய்வில்' பூர்ஷுவா புறநிலை விமர்சனப் பார்வை தரப்படுகிறதே தவிர, சோஸலிசு யதார்த்தப் பார்வை உள்ளளவேனும் இடம் பெற

வில்லை! இதுவே இவரது மார்க்சியப் பிரக்ஞைக்கு உதாரணம். மார்க்சியம் அல்லாத இந்தப் 'புறநிலைப் பார்வை' ப் போக்கினால்தான் 'தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தில்' பிராய்ட்டைப் பற்றி, 'இவர் உள்ள விலை நுணுகி ஆராய்ந்து அதனை அறிவியலின் ஒரு பகுதியாக்கியதைத் தொடர்ந்தே' என்று போற்றுகிறார்! ஆனால் எந்த மார்க்சிய வாதியும் பிராய்ட்டின் பார்வையை விஞ்ஞானப் பார்வையாக ஏற்றுக் கொள்வதே இல்லை, 'பூர்ஷுவாசயன்ஸ்' என்று பரிசீலிப்பதைத் தவிர (ட்ரெட்ஸ்கி மட்டுமே பிராய்ட்டைப் பற்றிச் சிறிது சிந்தித்தார் என்பதும் இவருக்கு உதவப் போவதில்லை. காரணம் அவரின் இலக்கிய அணுகல் சோஸலிஸ யதார்த்தப் பார்வையையே சிதறடிக்கக் கூடியது)

இதே புறநிலைப் பார்வையின் கோளாறினால்தான் சிதம்பர சுப்பிரமணியனின் 'இதய நாத' த்தையும், அகிலனின் 'பாவை விளக்கையும்' ஒப்பிட்டு விமர்சிக்கும் இடத்தில் (ப: 144) 'கலைக்கும் பணத்துக்கும் உள்ள முரண்பாட்டைக் கண்டறிந்து அதை நீக்கும் வகையில் உழைப்பதும் மீண்டும் கலைக்கும் சமுதாயத்திற்கும் பூரணமான இயைபை ஏற்படுத்துவதுமே கலைஞனின் இலட்சியம்' என்று மார்க்சிய ரீதியில் விளக்கம் தரும் அவர், 'இதயநாதம்' சுதாநாயகன் இத்தகைய வெளிப் பொருளாதார காரணிகளை மாற்றாமலேயே இயைபு படுத்தாமலேயே, அச்சூழலிலேயே, இறுதியில் 'அநுபவம் பெற்று தியான மெனனத்தில் ஆழ்ந்து' விடுதலை அடைவதை யதார்த்தப் பண்பாகப் போற்றுகிறார்! உண்மையான மார்க்சிய நோக்கில் எந்தக் கலைஞனும் முதலாளித்துவச் சமூக அமைப்பில்

தனது இலட்சியத்தை அடைவதோ விடுதலை பெறுவதோ இல்லை. அப்படி யாரேனும் கதை எழுதியிருந்தால் அது கருத்து முதல் போலியென எள்ளிநகைப்பர். அதனால்தான் க. கையே தனக்கு உதவ எடுத்துக் காட்டும் ஜோர்ஜ் லூக்காக்ஸ் வால்டர் ஸ்காட்டைப் பற்றிக் கூறும்போது (ப. 149) 'பால்சாக், தால்ஸ்தாய் போன்ற சிறப்புமிக்க யதார்த்தவாதிகளைப் போல் அவரும் தனது சொந்த அரசியற் சமூகக் கருத்துக்களை மீறி சிறந்த யதார்த்தவாதியானார்' என்கிறார். 'தனது சொந்த அரசியற் சமூகப் கருத்துக்களை மீறி' - அது கவனிக்கப்பட வேண்டும். சிதம்பர சுப்பிரமணியனின் சொந்த உலகப் பார்வையை திரு. க. கையே (சி. க. செயின் மேற்கோள் ப. 149) 'வேத உபநிடத மரபில் வரும் கருத்து முதல்வாதத் தத்துவக் கண்ணோட்டமுடையவர்' என்கிறார். இத்தகைய கருத்துமுதல்வாதக் கருத்தே (சூழலில் எந்த வித மாற்றமுமின்றி) ஈற்றில் 'இதயநாதம்' சுதாநாயகனிடம் அநுபவமாவதாக நாவல் முடிகிறது. அவனை க. கை ஓர் 'இலட்சியக் கலைஞனை' க பாராட்டுகிறார். ஆனால் மார்க்சியப் பார்வையில், அவன் இலட்சியம் வெற்றி பெறாமல் போராடுவதாகவே கதை முடிக்கப்பட வேண்டும். அப்படியில்லாமல் இலட்சியம் ஈடேற்றப் பெற்றிருந்தால் அது கருத்துமுதல்வாதத் தப்பு மனப்பான்மையாகக் கண்டிக்கப்பட வேண்டும்.

ஆனால் க. கை. அவர்களோ இவைபற்றிய தெளிவின்றிக் குழப்புகிறார். இது அவரின் மார்க்சியப் பார்வை பற்றிய தெளிவின்றமையின் வெளிக்காட்டவே.

2. இனி க. கையிடம் காணப் படும் இன்னும் ஒரு பண்பைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். இவரை ஓர் மார்க்சிய வாதிக்குரிய பிரக்ஞை இல்லாமல், அதனால் மார்க்சியப் பார்வையை இவரிடம் தெளியவிடாமல் வைத்திருப்பது இவரது 'சுரடி நிலை' யாகும். அதாவது க. கை. அவர்கள் ஆரம்ப கால தமிழ் நாவலாசிரியர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, அவர்கள் நிலமாண்யப் பண்புகளிலிருந்தும், காவியப் பண்புகளிலிருந்தும் முற்றும் நீங்கப்பெறாமலும் அதேசமயம் புதிய மாற்றங்களால் கவரப்பட்டவர்களாகவும் 'சுரடி' நிலையில் இருந்தனர் என்கிறார். இது க. கைக்கும் சாலப் பொருந்தும்.

உதாரணமாக இவர் பாரதியைப் பற்றிக் கூறும்போது, 'இடிபட்ட கவர் போல் கவிவிழுந்தான்' என்று பாரதி ரஷ்யியப் புரட்சியைப் பற்றிப் பாடியதை அடிக்கடி மேற்கோள் காட்டுவார். ஆனால் பாரதியின் புரட்சிப் பார்வையின் பின்னாலான ஆத்மீக நோக்கு இவரது மார்க்சியப் பார்வையால் தீண்டப்படாமல் சமாளிக்கப்பட்டு விடும் ('அடியும் முடியும்'). சித்தர்களை அலசுகிறார். ஆனால் அதுவும் அவ்வாறுதான் சமாளிக்கப்படுகிறது. 'நாவலர் ஒரு தேசிய வீரர்' என்பார். ஆனால் நாவலரின் உயர் சைவ நோக்கின் பாதகமான சமூக விளைவுகள் அலசப்பட்டதே இல்லை. இந்தச் சமாளிப்புகளுக்கும் சமரசங்களுக்கும் காரணம், இவர் இன்னும் நிலமாண்ய இந்து கலாசார பீடங்களின் பாதிப்புகளிலிருந்து விடுபட முடியாதிருக்கும் 'சுரடி நிலையே' யாகும். மார்க்சிய நோக்கை விட, இந்த சுரடி நிலையே இவரது எல்லா நூல்களிலும் அடியோடி இருப்பதை எந்தச் சராசரி வாசகனும்

கண்டு கொள்ள முடியும். அப்படிப் பார்க்கும்போது கலாநிதி அவர்கள் எழுதிய ஒரு நூல்தானும் உண்மையான மார்க்சிய விமர்சனத்தின் வெளிப்பாடாய் இருப்பதாய்க் கூற முடியாது. இந்த நிலையில் க. கையிடம் இல்லாததை இருப்பதாக நுஃமான் காட்டுவது நுஃமானின் பார்வைக் கோளாறு என்பதைவிட குருடன் குருடனுக்கு வழிகாட்டும் நிலை என்னும் பழைய பிரயோகமே பொருத்தமானது. இத்துடனேயே இதை முடித்து விடலாம். ஆனால் க. கையிடம் எஞ்சி நிற்கும் இன்னொரு பண்பையும் காட்டாவிடில் இது பூரணமாகாது.

3. அதாவது மார்க்சியப் பார்வை என்ற துணிச்சலில் காலம் இடம் சூழலுக்குச் சற்றும் பொருந்தாத கோட்பாடுகளை எந்தவிதத் தக்க சான்றுமற்று பிடித்துப் பிடித்துப் போடும் குருட்டுத் துணிச்சல் இவருடையது. இவரது 'பண்டைத் தமிழர் வாழவும் வழிபாடும்' என்ற நூலை விமர்சித்த சமூகவியல் விரிவுரையாளர் எம். மவ்ரூப் பின்வருமாறு கூறுகிறார். 'நூலிற் பரந்து கிடக்கும் இத்தகைய நிறுவனப் புனைவு மேல் நாட்டறிஞர்கள் (குறிப்பாக மார்க்சிய) தம் நாட்டு சமுதாய வரலாற்றினைப் படைக்கும்போது கையாண்ட கோட்பாடுகளின் உதவியுடன் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இது, மேல் நாட்டுச் சமுதாய, அறிவு வளர்ச்சியின் போது பிறந்த கோட்பாடுகளை எத்தகைய மாற்றமும் செய்யாது கீழைத்தேய சமுதாய வரலாற்றில் உபயோகிக்கலாமா என்ற பிரச்சனையை எழுப்புகிறது. இங்கிலாந்தில் நிலவிய நிலமானிய அமைப்பினது நிறுவனமாகிய கத்தேயலிக்க திருச்சபை போன்றதே

சோழர் காலத்திய 'கோயில்' நிறுவனமும் என்ற ஆசிரியர் கூற்று இச்சந்தேகத்திற்கு வலுவளிக்கிறது.

(சிந்தனை - ஒக். 1967)

மஸ்ரூபின் இக் கூற்றோடு சாமிநாதன் பகிடி பண்ணும் இடமான 'ஆங்கிலத்தில் வீறிக் பாடல் Lyre என்ற வாத்தியத்தோடு பாட எழுந்ததால் தமிழ்த் தனிநிலைச் செய்யுட்களும் யாமோடு பாட எழுந்தன' என்ற அற்புத ஆராய்ச்சியையும் ஒத்து நோக்குவது இன்னும் விஷயத்தை விளக்கும்.

இத்தகைய தக்க ஆதாரமற்ற குருட்டுத் துணிச்சலின் வெளிப்பாடே 'தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் மூலம் இவர் முன் வைக்கும் இரண்டு கோட்பாடுகளும்: ஒன்று, இது நாவலின் எழுச்சிக் காலம் பெரிய சமுதாய மாற்றத்தின்போது யாவற்றையும் உள்ளடக்கக் கூடிய நெடுங்கதை அவசியமாகிறது (ப. 206). இரண்டு, இது சிறுகதையின் மங்கு திசை. சிறுகதை மத்தியதர வர்க்கம் முதிர்ச்சி அடைந்த பின்னர் (ப. 205) சமூக மாற்றம் எதுவுமற்ற காலத்தில், சின்னஞ்சிறிய மனச் சலனங்களும் சம்பவங்களும் பெரியனவாகத் தோன்றும் சூழலில் (206) பிறக்கிறது.

இக் கோட்பாடுகளை க. கை அவர்கள் எப்படி நிரூபிக்கிறார் என்பதைப் பார்ப்போம்.

அடிப்படையான சமுதாய மாற்றத்தோடேயே நாவல்கள் தோன்றுகின்றன என்றால் அவ்வடிப்படையான பெரு மாற்றம் நிகழும்போது பழைய சமூகப் பெறுமதிகளோடு புதியன தலை தூக்கி பிரச்சனைகளை விளைவிக்கின்றன. இது சரித்திர உண்மை. ஆகவே இப் பெறுமதிகள் பற்

றிய பிரச்சனைகள் நாவலில் இடம் பெறவேண்டும். க. கை அவர்களே, 'இதிகாச புராண மரபில் வந்த தார்மீக கோட்பாடுகளை எந்தளவிற்கு ஒரு காவியமோ பிரபந்தமோ முறை பிறழாது கூறுகின்றதோ அந்த அளவிற்கு அது மதிப்புயர்ந்தது. இவ்விலக்கியச் சம்பிரதாய முறையை முதன் முதலாக மறு தவிச்சது நாவல். கணத்தொறும் புதுமை காட்டும் கவின் பெற்றது (ப. 35)' என்று கூறுகிறார். நல்லது. ஆனால் இதைக் கூறிய அவரே 'எமது ஆரம்ப கால நாவல்களில் கல்வி, சுகாதாரம், கடமை முதலியன வற்புறுத்தப் பட்டனவெனினும் பாசம், சகோதர வாஞ்சை, கணவன் மனைவி அன்பு, கற்பு, நாணயம், நன்றி, எல்லோருக்கும் நலம் புரிதல் முதலிய நற்பண்புகள் பழைய வரம்புக்குள்ளேயே எடுத்துரைக்கப் படுகின்றன. புதுமைப்பித்தன் முதலியோரது சிறுகதைகளிலேயே பல்லாண்டுகளுக்குப் பின்னர் கற்பு, கணவன் மனைவி அன்பு முதலாய பொருட்கள் சர்ச்சைக்குள்ளாக்கப்பட்டன' என்று மிக அழகாக உண்மையை ஒப்புக் கொள்கிறார். (ப. 53)

காவியத்துக்கும் நாவலுக்கும் வித்தியாசம் தருவது முன்னையது தார்மீகக் கோட்பாடுகளை அடியொற்றுவதாலும் பின்னையது அதை மறுதலிப்பதாலும் என்று கூறும் க. கை, நமது ஆரம்பகால நாவல்கள் பழைய தார்மீகக் கோட்பாடுகளை எந்தளவும் மறுதலிக்காது பழைய காவிய மரபின் வரம்பிலேயே சென்றன என்பதை ஒப்புக் கொள்வதோடு சமுதாய மாற்றயில்லாத வெறும் மனச் சலனங்களின் சூழலில் உருவாகும் சிறுகதைகளே பெரும் தார்மீகக் கோட்பாடுகளைச் சர்ச்சைக்

குள்ளாக்கின என்றும் ஒப்புக் கொள்கிறார்! வரிக்கு வரி முரண்பாடுகள்! அப்படியானால் இவர் கூறும் நாவல்கள் உண்மையில் அடிப்படைச் சமூக மாற்றத்தை உள்ளடக்கவில்லை. அப்படியா? உண்மையில் சமூக மாற்றத்தை உள்ளடக்கியவை சிறுகதைகளே! அப்படியா? நாம் கூறவில்லை. க. கையே இப்படிக்கூறவைக்கிறார்.

க. கையின் இத்தகைய ஆதாரச் சறுக்கல்களைக் கண்டு தான் இவர் நாவலின் தோற்றத்துக்குக் காட்டும் பிரமாணங்கள் ('வழிவழி வந்த நம்பிக்கை, நியதிகள், சமூக உணர்வுகள் ஆகியவற்றுக்கும் தனிமனிதருடைய வாழ்க்கை நிலைக்கும் பொருந்தாமல்...') முரசாகியின் ஜேஞ்சிகதை, சேர்வாண்டினின் டானக் விக்சோட், ஸ்காட்டின் வரலாற்று நவீனங்கள், எமிலிப் ராண்டேயின் விதறிங் ஹயீட்ஸ் போன்றவற்றில் காட்டவேண்டும் என்று சாமிநாதன் கேட்க, க. கையைக் காப்பாற்றவந்த ருஃமான் ஏதோ 'ஓரளவில் இவற்றிலும் காணலாம்' எனத் தனக்குள் முணுமுணுத்துக் கொண்டு நழுவுகிறார். இதுமட்டுமல்ல நோர்மன் படையெடுப்புக்குப் பிறகு மறுமலர்ச்சிகால ஆரம்பகாலத்தில் ஆங்கிலத்தில் தோன்றிய இலக்கியம் நாவல்ல. கன்டபறி கதைகள். இதே காலத்தில்தான் பொக்காயியோவின் டெகமறன் கதைகளும் தோன்றின. அடிப்படைச் சமுதாய மாற்ற காலத்தில் இந்தச் 'சிறுகதை'கள் தோன்றிய காரணத்தை இவர்கள் விளக்குவார்களா? அதன் சுலோகம் என்ன?

இன்னும் சில சுவையான 'ஆதாரங்களை' க. கை முன் வைப்பதைப் பார்ப்போம்.

'தமிழிலே முதன் நாவலை எழுதி புதுயுகத்தின் விடி வெள்ளியாக விளங்குபவர்' (ப. 56) என்று வேதநாயகம்பிள்ளையைப் புகழும் அவர், 'வேதநாயகம்பிள்ளையிலிருந்து மர்யாவி ஈரூக எழுதும் 'கற்பனைக் கதைகள்' நாவல்களாக' (ப. 13) என்கிறார். இன்னும் 'தமிழ்நாவல் வேதநாயகம்பிள்ளையுடன் தொடங்குகிறது என்ற வாய்பாட்டை ஒருகணம் ஒதுக்கிவிட்டு பிரச்சனையை நேராக நோக்கின், அவருக்குப் பின்வந்தோரது நாவல்களிலேதான் தெளிந்த பாத்திர வார்ப்பும் பண்பு வருணனையும் குறிப்பிட்டுப் பேச மாறுள்ளன' என்றும் கூறுகிறார். இந்தக் கூற்றை நாம் இன்னும் நேராக நோக்கின் காவிய மரபை மீறி அடிப்படைச் சமூக மாற்றத்தைக் காட்டிய நாவல்கள் தமிழில் சிறுகதையின் காலத்திலும் கூட தோன்றவில்லை எனலாம். அப்படியானால் அதற்கு முன் தோன்றியவை எல்லாம் இரண்டொரு புறநடையைத்தவிர— 'கற்பனைக் கதைகள்' ஆங்கிலக் கதைகள் படித்ததால் எழுந்த வடுஜாரர் போன்றோரின் துப்பறியும் நவீனங்களையும் அதிதீவிர காதல், வீரம் முடியரசுக் சூழலில் அமைந்த கதைகளையும் எவ்வாறு க. கை 'கற்பனைக் கதைகள்' என்று ஒதுக்குகிறாரோ அவ்வாறானவையே இவையும். ஆங்கிலம் படித்ததின் அருட்டலால் 'நாவல் இவ்வாறு இருக்கலாம் என்பதை நமது நாட்டார் அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு' (தீனதயாரூ—நடேச சாஸ்திரி) 'நாவல் என்ற கிரந்தப் பகுதியைத் தமிழிலும் நடைபெறக்கூதி' (மாதவையா) வெளிவந்தவை! இவை எவையும் சமூக மாற்றத்தின் நிர்ப்பந்தப் பிரசவங்களல்ல. இதைக் க. கையே வேறு இடத்தில்

‘அம்மாற்றத்தின் (சமூக மாற்றம்) காரண காரிய விளக்கம் அவருக்கு (சுந்தரம்பிள்ளைக்கு) மட்டுமின்றி இந்தியர் எவருக்கும் இருந்திருக்கும் என எதிர் பார்க்க முடியாது’ (ப. 198) என்று கூறுகிறார் (இது எனக்கு உடன் பாடானதல்ல) அத்தோடு இப்புதிய ‘நாவலாசிரியர்’ கவிதையில் புரட்சி செய்ய முடியாமல் அதைப் ‘பயபக்தியுடன்’ கையாண்டனர் என்றும் ‘அதிலே புரட்சி செய்வதற்கு முற்றிலும் வேறுபட்ட உணர்வும் திறனும் பெற்ற ஒரு பாரதி தோன்ற வேண்டியிருந்தது’ (ப. 29) என்றும் கூறுகிறார். இதில் க. கை அவர்கள் காணத்தவறுவது இவைதான்: தமிழில் புதிய நாவல் இலக்கியம் படைத்தவர்களே புரட்சி செய்யப் பயந்த கவிதையில் அக்காலத்தில் புதுமையும் புரட்சியும் செய்த பாரதி இவர்களைவிட உணர்வும் திறமையும் கொண்டிருந்தான், அதனால் இவர்களைவிட எல்லாவிதத்திலும் பிரக்களை கொண்டவராய் இருந்தான். சமூகப் பிரக்களை அறிசுவர்கள் ‘நாவல்கள்’ எழுதியபோது அப்பிரக்களை உடைய பாரதியோ கவிதையோ எழுதியவை நாவல்கள் அல்ல, குறுங்கதைகளும் சிறுகதைகளும் மொழிபெயர்ப்புகளுமே! இது ஏனோ? இதன் கலோகம் என்ன?

இன்னுமொரு ‘ஆராப்சி’யை க. கை முன்வைக்கிறார்:

ஐரோப்பாவில் முற்று முழுதாக காவிய மரபிலிருந்து மாறுபட்ட யதார்த்தப் பண்புடைய நாவல் தோன்றுவதற்குக் காரணம், ‘ஐரோப்பாவில் நிலமாணியச் சமூகநாயத்தின் வீழ்ச்சியும் பூர்ஷுவாக்களின் எழுச்சியும் திட்டவாட்டமாக நிகழ்ந்தன. இந்தியாவில் அத்தனை தெளிவாக இம்மாற்றம் ஏற்படவில்லை. இக்குறைபாடு ஏனைய துறைக

ளிலே புலப்படுவதுபோல், நாவலின் வளர்ச்சிக் குறைவிலும் தன்னை வெளிப்படுத்தியுள்ளது’ (ப. 34) என்கிறார். அப்படியானால் நாம் ஒன்று கேட்கிறோம். இந்தியாயைப் போலவே அத்தனை தெளிவான மாற்றம் ஏற்படாத நிலமானிய ரஷ்யாவில்தான் தோஸ்தோவ்ஸ்கி, ரோல்ஸ்ரோய், துர்கனேவ் போன்றோர் நாவல் இலக்கியத்தின் கொடுமுடிகளே தோன்றின! இது ஏனோ? இதற்கு என்ன கலோகம் கைவருமோ அவருக்கும் அவர் சீடருக்கும் வெளிச்சம்!

இறுதியாக இன்னுமொர் ஆராய்ச்சியைப் பார்ப்போம்: இது க. கையுடையதல்ல. அவரைப் பேண வந்த துஃமான் க. கையையே அடியொற்றி முன்வைக்கும் ஆராப்சி, அது பின்வருமாறு:

‘1930 - 40 களில் இந்தியாவில் எத்தகைய பெரு மாற்றங்களும் புரட்சிகளும் நிகழ்ந்தன! அதன் உண்மையான அர்த்தத்தில் ஒன்றமே இல்லை. கடந்த ஒன்றரை நூற்றாண்டாக பிரிடிசார் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களின் பெறுபேறாக முதிர்ச்சியடைந்து ஸ்திரீப்பட்ட இந்திய தேசிய முதலாளித்துவ வர்க்கம் தனது அரசியல் ஆதிக்கத்துக்காக தலைமை தாங்கி நடத்திய இந்திய தேசிய போராட்டத்தான் இக்காலகட்டத்தில் நடந்தது. உண்மையில் சமுதாயத்தின் உள்ளமைப்பில் நடந்த விட்ட ஒரு அகமாற்றத்தின் புற வெளிப்பாடாக அதாவது அரசியல் வெளிப்பாடாக அது அமைந்தது. இக்கால கட்டத்தில் இந்திய சமுதாயம் முதலாளித்துவ குணம் கங்களை பூரணமாகக் கொண்டிருந்தது என்பது சாமிநாதன் புத்திக்குப் புலப்படுவதில்லை. காரணம் சாமிநாதனுக்கு சமு

தாய மாற்றங்கள், புரட்சிகள் பற்றி அரிவரி அறிவுகூட இல்லை' (மல்விகை ஒக். 1975)

இந்நீண்ட நுஃமானின் விளக்கத்தின் நோக்கம் 1930 - 40 களில் இந்தியாவில் (தமிழகத்தில்) சிறுகதைகளே தோன்றலாம். நாவல்கள் அல்ல என்பதற்கே. இந்த வாய்பாடுகளை நாம் இலங்கை வரலாற்றுக்கும் ஏற்ற முறையில் பொருத்தி ஆராய்வோம்.

இலங்கையில் தேசிய முதலாளித்துவம் 1948-க்கு முன்னரே, டி. எஸ். சேனநாயக்கவுக்கு முன்னரே ஆரம்பித்துவிட்டது. அதன் உச்சம் 1956-ல் பண்டாரநாயக்காவின் ஆட்சியோடு ஏற்பட்டது. (ஆனால் இதற்கெதிரான பீககிங் வாய்பாடொன்றும் உண்டு. 1918-க்கு முன்னர் இருந்து 56 வரை இருந்தது விதேசிய தரகு முதலாளித்துவம். தேசிய முதலாளித்துவம் 1956-ல் பண்டாரநாயக்காவுடனேயே ஆரம்பித்தது என்கிறது அது)

'1876 முதல் 25 ஆண்டுகளில் தமிழ்நாட்டில்போல் இலங்கையிலும் பல நாவல்கள் வெளிவந்தன' என்கிறார் நுஃமான். (மல்விகை ஒக். 1975) அப்படியானால் இலங்கையிலும் நிலமானிய உடைப்புக்குரிய அடிப்படையான சமூக மாற்றம் கனகாலத்துக்கு முன்னரே, (நுஃமான் சொல்வதைப் போல்) நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும். மேலும் நுஃமான் 1910 - 60 வரை சிறுகதையின் செல்வாக்கு இலங்கையில் ஓங்கியதாயும் கூறுகிறார். அப்படியானால் அவரின் வாதப்படி தேசிய முதலாளித்துவத்தின் இஸ்திரத்தன்மை இலங்கையில் இக்காலத்திலேயே ஏற்பட்டது. ஆனால் அப்படிக்கூறும் அவர், 1950-ல் இருந்து இலங்கையில் நாவலின் செல்வாக்கு கூடு

வதாக வரைப்படம் வரைகிறார் அப்படியானால் இன்னொரு சமூக மாற்றம் - சோஷலிச மாற்றமோ? - ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். காரணம், 'இது ரொட்டிகளும் விவகாரமல்ல' என்று அவரே கூறுகிறார். அப்படியில்லாமல் 1876-ல் நேர்ந்த மாற்றமே இன்னும் தொடர்கிற தென்றால் தேசிய முதலாளித்துவத்தின் (1930 - 60) காலத்தில் நாவல் வளர இடமில்லை. அது மட்டுமல்லாமல் இப்போதுதான் தேசிய முதலாளித்துவம் அதன் உச்சத்தில் இருக்கிறது. இக்காலத்தில் சிறுகதைகளே அதிகம் தோன்ற வேண்டும். அப்படியில்லாமல் இப்போ கலப்புப் பொருளாதாரம் நடக்கிறதென்றால் கலப்புப் பொருளாதார காலத்தில் சிறுகதை தோன்றுமா? நாவல் தோன்றுமா? கலப்புப் பொருளாதாரம் ஓர் அடிப்படையான மாற்றங்காட்டாத மாற்றுவலயக் காலமாகையால் இக்காலத்திலும். இவர்கள் விவாதப்படி, சிறுகதைகளே தோன்ற வேண்டும். அல்லது சுலோகங்களால் ரொட்டிகளும் நுஃமான் போன்றவர்கள் விஷயத்தில் ஏதுவும் தோன்றலாம்! நமக்குக் கவலை இல்லை. ஆனால் இந்தக் குன்றுபடிகளைப் பார்த்து 'அவரின் அறிவு' கூட இவருக்கு ஓன்றிலும் இல்லை என்று நாம் இவருக்கே திருப்பிக் கூறலாம். ஆனால் அப்படிச் சொல்வதைவிட, சுவாமிநாதன் சொல்வது போல் இவர்களைப் பார்த்து பார்த்து மெல்லிய புன்னகை புரியலாம் அப்படிச் சொல்வதே கலைத்துவமானது.

உண்மையில் 'சிறுகதைகள் இக்காலத்தில் தோன்றுகின்றன. நாவல்கள் இக்காலத்தில் தோன்றுகின்றன' என்று வரம்பு கட்டிப் பேசுவது பேதைமையே. 'ஐரோப்பிய அறிவு வாதத்துக்கு

முந்திய இலக்கியப் படைப்புகள் உள்ளூர்வாசிய செறிந்த கற்பனைக் காவியங்களாய் இருந்ததுபோல் அறிவு வாதத்துக்குப் பிந்திய படைப்புகள் (மார்க்சியமே அறிவுவாதத்தின் இறுதி நிலையாக உள்ளது) ஐம்புல உணர்வும் அறிவும் செறிந்த யதார்த்த இலக்கியங்களாக இருக்கின்றன. முந்தினவற்றில் பிரபஞ்ச உணர்வு இருந்தது. பிந்தியவற்றில் இந்த உலகத்து உணர்வும், குறிப்பாக பிரதேசசமூக, பொருளாதார நிலைகளுக்குரிய உணர்வும் அதிகமாக இருக்கின்றன. இவையே பொதுப் பண்புகளும் பொது வித்தியாசங்களும்.

(போர்ப்பறை மு. த.)

இந்த விதத்திலேயே நாம் முன்னை காவியங்களுக்கும் இன்றைய யதார்த்த நாவல், சிறுகதைகளுக்கும் வித்தியாசம் காணவேண்டும். ஆகவே இன்றைய அடிப்படைச் சமூக மாற்றத்தை சிறுகதைகளும் சரி, நாவல்களும் சரி காட்டக் கூடியனவாகவே உள்ளன.

இறுதியாக நம்மான் தனது கட்டுரையை ஒரு பகிடியோடு தான் முடிக்கிறார். திரு. க. கை அவர்கள் சோஸலிச யதார்த்த நாவல்களாகப் பிரபலனப்படுத்திய ஈழத்து நாவல்களை சோஸலிச யதார்த்த நாவல்கள் அல்ல என்று குறைகாண்கிறார் நம்மான்! ஒரு மார்க்சிய விமர்சன நூல் எழுதியவருக்கு இவற்றை இனம் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்றால் அவர் என்ன மார்க்சியம் பேசுகிறார்! ஆனால் இந்தக் குறையைக் கண்டு பிடித்தவரே க. கையின் நூலைத்தான் உள்ளத மார்க்சிய நூல் என்கிறார்! கடைசியில் இதில் எவருக்கு மார்க்சியம் தெரியும் என்பதே கேள்வி. நாம் மீண்டும் ஒரு புன்னகை புரியலாம்.

இனி மார்க்சியம் எக்காலத்துக்கும் எப்போக்குக்கும் விடையளிக்கக்கூடிய விஞ்ஞான சாதனம் என்பது நம்மான் வாது.

1. மார்க்சியத்தின் உயிர்நாடி இயக்கவியல். முன்னைய யாந்திரீக பொருள் முதல்வாதத்திலிருந்து இதை வேறுபடுத்துவது இந்த இயக்கவியலே. அதாவது புறப் பொருளுக்கும் மனித மனதுக்கும் இடையறாத நடைபெறும் பாதிப்பு (இன்றறக்ஷன்) குணரீதியான வளர்ச்சி மாற்றத்தைக் காட்டுகிறது என்கிறது இந்த இயக்கவியல். (தொகைரீதியான பெருக்கத்தையே முன்னது காட்டுவது) நல்லது ஆனால் இந்த மனம் தோன்ற முன்ன ஜடத்தை குணரீதியாக வளர்த்தது எந்த இயக்கவியல்? ஜடத்திலிருந்து உயிரை வளர்த்தது எந்த இயக்கவியல்? (இயற்கையின் இயக்கவியல் என்று பதிலளித்தால் அதைவிட பைத்தியகார நோக்கு வேறில்லை) இந்த ஆரம்ப வளர்ச்சிகளுக்குப் பதிலளிக்க முடியாதவர்கள் இடையில் வந்த இந்த பொருள் முதல் இயக்கவியலை தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு விஞ்ஞானம் என்று கூத்தாடுவது வேடிக்கைதான்!

2. இதுகாலவரை பொருளை முதலாகக் கொள்ளும் மார்க்சிய வாதிகள் எப்படிப் பொருளிலிருந்து மனம் வந்தது என்பதை இன்னும் விளக்கவில்லை. விஞ்ஞானரீதியாக விளக்க முடியாதது எப்படி விஞ்ஞானமாய் இருக்கிறதோ நாம் அறியோம். இதை 'விஞ்ஞானரீதியாக விளக்க ஏற்கல்ஸ் வேடிக்கையான சமன்பாடு ஒன்றை முன்வைக்கிறார்: 'இண்டிஸ்தரக்டரிவிற்றி ஒவ்மோஷன்' என்பது பற்றிப் பேசும்போது, 'வெப்பம் — இவெக்ற்றிசிற்றி — ரசாயனக் கூட்டு — கடைசியாக இவற்றிலிருந்து மனவோட்டம்' (கொள்

ஷ்யஸ்னஸ்) என்று மனம் உண்டான விதம் பற்றிக் கூறுகிறார்! இதைவிடப் பெரிய ஜோக் வேறில்லை! ஐடத்திலிருந்துதான் மனம் வந்தது என்று வைத்துக் கொண்டால்கூட இந்த மாதிரியான கூட்டால்தான் அது உருவாகிற்று என்கிற 'விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி' யைப்பற்றி நாம் என்ன சொல்லலாம்? இந்தப் பிரச்சனைக்கு சமயஞானம், ஐடலீலை, நரலீலை, தேவலீலை என்று அழகாகப் பதிலளிக்கிறது. ஒவ்வொரு லீலையும் அந்தந்தத் தளத்துக்குரியவையாலேயே ஆக்கப்படுகின்றன. அந்தத் தளங்கள் பேருணர்வென்ற சமுத்திரத்தால் கரைக்கப்படுமே தவிர, மற்றைய நிலைகளில் அவை தனித்துவம் உடையவை. இயக்கவியல் என்பதே இந்தச் சமுத்திர உணர்வுக்கும் இந்தத் தனித்துவங்களுக்கும் இடையே ஏற்படும் தாக்கமும் அதால் ஏற்படும் வளர்ச்சிப் போக்குமே.

3. மார்க்சியம் ஒரு மூடுண்டதத்துவம் அல்ல என்பதை நிரூபிக்க நுஹ்மான், பொருள் முதல் வாத நோக்குக்குள்ளேயே ஏற்படும் 'இயக்கவியல்' மாறுதல்களை முன்வைக்கிறார். நாம் அதைச் சொல்லவில்லை. இன்று மார்க்சியத்தை மறுதலிக்கும் விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளான ஈ. எஸ். பி., பரா சைகோலஜி, பையோலிப்பாக் போன்றவற்றுக்கு அது பதிலளிக்க முடியாமல் தலையைத் திருப்பிக் கொண்டவதைப் பற்றியே சொல்கிறோம். இதுபற்றி நாம் கூறியபோது பரந்த நூலறிவுடைய ஓர் ஈழத்து விமர்சகர், 'இப்போ ரஷ்யாவில் ரெலிபதி போன்ற விஷயங்களையும் ஆராய்ந்து, 'இது இயற்கைக்குரிய பன்'பென விஞ்ஞானிகள் முடிவுக்கு வந்துள்ளதாக நான் ஒரு கட்டுரை படித்தேன்' என்று கூறினார். நல்ல செய்தி. 'அது'வான பேர்ஞான நிலையே மனிதனின் உண்மையான

இயற்கை நிலையேன சமயஞர்னம் கூறுகிறது. அந்த நிலையை நோக்கி மார்க்சியமும் திரும்புவதற்குரிய ஆராய்ச்சிபோலும் இது; என்றைக்கு மார்க்சியத்தின் முக்கிய (புறச் சூழல்) கோட்பாடான 'தொழிற் புரட்சி ஏற்பட்ட நாடுகளிலேயே புரட்சி தோன்றும்' என்றது பொய்த்ததோ அன்றிலிருந்து அது ஒரு சுற்றுச் சுற்றி, பின்தங்கிய நாடுகளே புரட்சிக்கேற்றவை என்றும் கொரில்லாக்களே புரட்சிக்கந்தவர்களென்றும் (இம்மாற்றங்களே நுஹ்மான் ஏற்றுக் கொள்கிறார்) கடைசியில் வத்தின் அமெரிக்க நாடுகளில் 'தொழிலாளர் தான் புரட்சிக்கு எதிரான பெற்றி பூர்ஷுவாக்கள்' என்றும் மார்க்சியத்தின் உயிர் நிலையே தகர்த்தெறியப்பட்டு, இன்று பாராளுமன்றம் ஊடாகவும் 'புரட்சிகள்' செய்யலாம் என்றும் அதுவும் அந்தந்த நாட்டு ஆத்மீக கலாச்சார பண்புகளுக்கமையக் கொண்டுவரலாம் என்றும் கூறி ஒரு பெரு வட்டம் போட்டு, ஈழத்தில் பௌத்த சோஸலிசம், இஸ்லாமிய சோஸலிசம், சைவசமய நாவலர் சோஸலிசம், சாய்பு சோஸலிசம் என்றெல்லாம் ஏற்பட்டு எங்களைப்போன்ற சர்வசமய வாதினைவிட சர்வசமயம் பேசிக்கொண்டு 'மார்க்சியம்' போகிற வேகத்தை அறியாமல் இப்போதுதான் நுஹ்மான் பழைய மார்க்சிய ஏடுகளைப் புரட்டி (ஒரு வருடமாக) தனக்குத்தானே தான் படிப்பவை சரியான என உருப்போட்டுப் பார்க்கிறார். பாவம் அவர் 1848-ல் நிற்கிறார்! ஆகவே இவருக்கு 'மெய்யுள்' விளங்க நியாயமில்லை.

இறுதியாக இவரிடம் ஒன்று கேட்டுவைப்போம்: பௌத்த, இஸ்லாமிய, சைவசோஷலிசத்தில் சிறுகதை தோன்றுமா 'மினி' கதை தோன்றுமா? ★

உண்மை

பொய்

மௌனம்

‘இஞ்சாரும்!..... இஞ்சாரும்!..... என்னைக் கொஞ்சம் பாருமென்!’

அவன் நினைத்தவாறு அவள் சிரிக்கவில்லை.

‘தேவி!’ என்று பெயர் சொல்லிக் கூப்பிட்டும் அவன், அவளைச் சிரிக்க வைக்க வேண்டும் என்பதற்காக தன் தந்தை. தாயை வாஞ்சையுடன் அழைப்பதைப் போல் அழைத்துப் பார்த்தான்.

தேவி — காளிதேவியானாள்! படுக்கையில் குப்புற விழுந்து கிடந்த அவளை அவன் அசைத்தான்; கட்டில்தான் அசைந்தது.

சே! பெண்களுக்குக் கோபம் வந்தால்..... அதனால் ஏற்படும் வைரக்கியத்தினால், அவர்களுக்கு ஏற்படும் பலம்.....

மணி ஐந்தடித்து ஓய்ந்தது. அவன் தன்னைத்தானே நொந்துகொண்டான்.

‘சும்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்தானாம். நான் சும்மா இருந்திருக்கலாம். இது எல்லாம் சொல்லக் கூடிய காரியமா’

‘எப்படித்தான் அவளைத் தேற்றுவது?’ இது அவனின் தலையாய பிரச்சினை.

திரும்பினான்-
அங்கே-

நீல வண்ணக் கண்ணின் படம்! அந்தப் படத்திற்குத் தான் எத்தனை வகை மலர்கள்!

பெண்களோடு சதா குறும்பு செய்து, சரசலீலை புரியும் கண்ணை — இரு பெண்கள் மனோனைத் தெய்வமாக வணங்கும். இந்தப் பெண்கள், சாதாரண ஒரு மனிதன் மனத்தில் பட்டதைச் சொல்லியதற்கா இவ்வளவு அடாவடித் தனம்!

அவன் என்னதான் சொல்லி விட்டான்!

‘இன்னும் அவள் நினைப்பா?’ என்று குறும்பாக தேவிதான் அவனிடம் கேட்டு நிமிண்டினாள்.

‘செந்தாரகை’

‘அடே! நம்ம மனுஷிதான் கேட்கின்றாளே’ என்று அவனும் அதே தொனியில் ‘அவளை என்னால் மறக்க முடியவில்லை’ என்று சொல்லி பேச்சுக்கு உயிரோட்டம் கொடுக்க முனைந்தான்.

‘ம்!..... எப்படி என்றாலும் அவள் உங்கள் சொந்த மச்சாள்! மறக்கமுடியுமா.....?’ என்று சொல்லிக் கொண்டே, அவன் பிடித்த கையை உதறிவிட்டு படுக்கையில் விழுந்தான்.

அவன் சிரித்த முகத்திலே நாகத்தின் சிற்றம்;

அலைகள் ஒருவழிப் பாதை,
அவள் நெஞ்சின் அலைகள் இரு
வழிப் பாதை,

அவள் நெஞ்சங்கள் விம்பித்
தணிவதினால்.....

படுக்கையில் விழுந்தவள்
இன்னும் எழும்பவில்லை.

‘டாங்... டாங்...’

எதையும் செய்ய முடியாத
நிலையில் இருந்த அவன் மணியை
எண்ணினான்.

ஒன்று, இரண்டு, மூன்று,
நாலு, ஐந்து, ஆறு.....

‘டிக்..... டிக்..... டிக்.....
தொடர்ந்தது.

‘மணி ஆறு, மனமே நீ
ஆறு’ என்று தன்னைத்தானே
தேற்றிக்கொண்டு, அவளையும்
மீண்டும் தேற்றத் திரும்பினான்.

‘தேவி’ என்று அன்புடன்
அழைத்து, அவள் சேலைக்குள்
மறைக்கப்படாத அந்த வெண்
ணிற மேனியைத் தடவிக்
கொடுத்தான்.

அவள் அசைந்தாள்.

அவனுக்கு மனதில் மகிழ்ச்சி.

எழுந்தவள், அலமாரியைத்
திறந்து கையை வைத்தாள்.

அவள் கைபட்ட சேலைகள்
சட்டைகள் கட்டிலில் விழுந்தன.

சூட்கேசை எடுத்தாள்.

கட்டிலில் விழுந்தவை சூட்
கேஸிற்குள் இடம் பிடித்தன.

‘தேவி!’ அவன் மனதில்
இனம் புரியாத நடுக்கம்.

முகத்தை வெட்டித் திருப்
பினான்.

‘அவளிட்டைப் போங்கோ’

அவன் அவன் சொல்லும்
உண்மையையும் நம்புகின்ற
ளில்லை; பொய்யையும் நம்புகின்

றளில்லை; காட்டும் மெளனத்
தையும் நம்புகிறுளில்லை.

பின்பு, அவள் என்னத்தைத்
தான் எதிர்பார்க்கின்றாள்!

‘நான் அண்ணனிடம்
போறேன்’

‘நானும் வாறன்?’

‘ஏன்...? உதிலேயுள்ள வவு
னியாவிற்குத்தானே!’

‘டாங்’

மணி ஆறறை.

அவள் சென்ற பதினைந்து
நிமிடத்திற்கு பின்பு, கொக்குவி
வில் இருந்து மெயில் ரெயின்
புறப்படும் சப்தம்.

ரெயின் ஓடிக்கொண்டிருந்
தது.

ரெயினில் அவ்வளவு சன
மில்லை. ஒரு முலைக்குள் தன்னை
ஒதுக்கிக் கொண்டாள்.

‘தாஜ்மகால்’ போல, அந்த
வெண்ணிலவின் தண்ணொளியில்
தகதகக்கும் யாழ்ப்பாண வளா
கத்தின் அந்த கலைக்கூடம் கூட
அவளுக்கு கவலையைத் தீர்க்க
வில்லை என்றால்—

அவளுக்குத்தான் எவ்வளவு
துணிச்சல், தன்னத் தனியே
போவதற்கு! பக்கத்துக்
கடைக்கே தனியப் போகாதவள்
இன்று, இரவில் தனியாகப்
போகின்றாள் என்றால், அது
துணிச்சல் இல்லாமல் ...

அவன் மனதில் எதுவித பய
முமில்லை, கவலையைத் தவிர.

‘ம்! அவளை மறக்க முடிய
வில்லையாம்!’ என்று அடிக்கடி
முணுமுணுத்துக் கொண்டே
நிலா வெளியைப் பார்த்து
பரவசப்படவில்லை; வெறித்து
நோக்கினான்.

கொண்டுவந்த சாப்பாட்டை அவிழ்த்துச் சாப்பிட்டு, அவரவர் தங்கள் என்சாண் உடம்பைக் குறுக்கி, முடக்கி டெட்திக் கொண்டிருந்தனர்.

‘சிவா! கல்யாணம் முடிச்சது தவறு’ என்று அவளின் பின்சீற்றுக் காரனின் சத்தம், அவளை உஷார்ப் படுத்தியது.

பின்சீற்றுக்காரர் இருவருக்கும் எண்ணம், மற்றவர்களோடு சேர்ந்து, அவரும் நித்திரை என்று.

‘ஏண்டா?’ என்றான் சிவா என்பவன்.

‘எப்படியோ கொழும்பிலுள்ள என் ‘குட்டு’ வெளிப்பட்டுப்போச்சு. ஒன்று இரண்டா என்னைத் துருவத் துருவக் கேட்டான். முழுதாக மறுக்கவும் முடியவில்லை.....’

‘பின்ன என்ன செய்தாய்?’

‘உண்மையை உள்ளவாறு சொல்ல முடியாது; சொன்னால் பிரளயம்தான். பொய்யைச் சொல்லி மறைக்கலாம் எண்டால் அவன் புட்டுப்புட்டுக் கேட்கும் விதத்தில் உண்மைக்கு அப்பாலும் ஏதும் சொல்ல வேண்டிய நிலை; மொளனமாக இருக்கலாம் என்றால், ‘என்ன கள்எப்பூனை’ பட்டம் குட்டுவான் போலும்...’

‘அப்புறம்—’

‘அப்புறம் என்ன? ‘உனக்கு முன் அவர்கள் எல்லாம் வெறும் கால் தூசு’ என்று ஒரு போடு போட்டேன். அவன் முகத்தில் அரும்பிய புன்னகை. விட்டேனா அத்துடன்! அவர்கள் என்னை நினைக்கலாம். என்னால் நினைக்க முடியுமா? அப்படி அவர்கள் நினைவு வருகின்றபோதுதான் உன்முன்னே வந்து குதிக்கின்றேனே’

ஒரு நமட்டுச் சிரிப்பு.

‘நல்ல காலம். இனி அந்தப் பக்கம் போகாதீங்க. இந்தப் பெண்களே இப்படித்தான் என்று தன் இனத்தையே பழித்து ஒரு போடு போட்டாளே!’

‘எப்படியோ பிரச்சினை தீர்ந்துபோச்சு. இனிக் கவனமாக நட; இல்லை தொடர்’ என்றான் சிவா.

‘உன்பாடு?’ என்றான் மற்றவன்.

‘சீ! இந்த ஆண் வர்க்கமே இப்படித்தான் போலும்’ என்று மனதிற்குள் குமுறியவாறு, திரும்பினான்.

சப்தம் - நிசப்தமாகியது.

சில வினாடிகள்.

மெயில் ரெயில் வவுனியா ஸ்டேசனில் சரியாக பதினொரு மணிக்கு நின்றது.

ரீக்கட்டடைக் கொடுத்து விட்டு, ஸ்டேசனுக் முன்பாக உள்ள தனது சகோதரன் வீட்டிற்கு சென்றான், தேவன்.

அங்கே—

வீட்டில் ஆட்கள் இருக்கும் அறிகுறியைக் காணவில்லை. அவனுக்கு மனம் ‘திக்’ என்றது. வீட்டைச் சுற்றி வந்து படுக்கை அறைக்குப் பக்கத்து ஜன்னலில் தட்டினான்.

‘யாரது?’ என்ற அவள் அண்ணனின் குரல்.

அவள் நெஞ்சிற்குள் தண்ணீர் வந்தது.

‘ஏன் அண்ணனின் குரலில் ஒரு பிசிறல்; சே!... தடிமலாக இருக்கும்’ என்று தன் மனத்தை தானே தேற்றினான்.

‘கெதியாப் போ!’ அவள் அண்ணன் வற்புறுத்தும் குரல்.

‘அண்ணர் யாரைத் துரத்துகின்றார்?’ என்ற கேள்வி அவள் மனதைக் குடைந்தது.

சிறிது நேரத்தின் பின்பு—
கதவு திறந்தது.

‘ஏன் எழுதாமல் வந்தீர்கள்’
என்று கேட்ட அவள் அண்ணன்
‘தனியா?’ என்றான் ஆச்சரியத்
துடன்.

‘அண்ணி எங்கே?’ என்றான்
தேவி.

‘அவர்கள் பிரசவத்திற்காக
இன்று பின்னே ரெயினில் வீட்
டிற்கு போய்விட்டார்கள்’ என்ற
அவள் அண்ணனின் பதில் மாத்
திரமல்ல— அவன் முகத்திலே
காணப்படும் கலவரம் அவளை
என்னவோ செய்தது.

‘என்ன தங்கச்சி அப்படிப்
பார்க்கிறாய்? உள்ளே வாயென்’

‘இல்லை அண்ணா! ஏதோ
மனம் விருப்பியது. ‘ஏன் வந்
தேன்’ என்று இப்போது எனக்கே
புரியவில்லை. இங்கே வந்தவு
டன்.....’

அவள் மௌனியானாள்.

‘என்ன சொன்னேன். என்
அவர் அப்படியில்லை. அவர் அடி
பிடி என்ன சொன்னார்? அவர்
என்னை முடிப்பதற்கு முன்பு
யாரையோ விரும்பினாராம். அது
கைகூடவில்லை. இருந்தும் அவளை
மறக்க முடியவில்லையாம். மற்ற
வர்களுடன் ஒப்பிடும்போது என்
அவர்.....’ என்று அவள் மனத்
திரையில் எப்படி அவளால் தன்
அண்ணனிடம் சொல்ல முடியும்.

‘ஏன், உள்ளே வாயென்’

‘இல்லை, அண்ணா. நான்
உடனே போகவேண்டும்’

‘அப்பிடி என்ன அவசரம்?
வந்தது வந்தாய். இன்று தங்கி
விட்டு நாளை போவேன்’

‘அவர் இல்லாமல் வந்தது
தவறு. மேலும் இங்கு தங்கினால்
தொடர்ந்து தவறு செய்தவளா

தொடர்பு கொள்ள

மல்லிகை ஆசிரியரைக்
கொழும்பில் சந்திக்க விரும்புபு
வர்கள் ஒவ்வொரு மாதத்தி
னுடைய கடைசி வாரத்திலும்
137, மலிபன் வீதி, 182, முத
லாம் குறுக்குத் தெரு, 24, ஸ்ரீ
கதிரேசன் வீதி ஆகிய முகவரி
களில் சந்திக்கலாம்.

தொலைபேசி: 20712

கிவிடுவேன். நான் உடனே
போக வேண்டும்.....’

அவளைப் புரிய முடியாது
அவள் திகைத்து நின்றாள்.

அவளைப் புரிய முடியாது
அவள் ஆச்சரியத்தில் நின்றாள்.

‘அடுத்த ரெயின் ரெண்டு
மணிக்குத்தானே! இன்னும்
ரெண்டு மணித்தியாலத்திற்கு
மேலே இருக்கின்றது. அதுவரை
வீட்டில்.....’

‘இல்லை: அவருடன் வருகி
றேன்’ என்று சொல்லியவள்—
அவளை மீண்டும் ‘அண்ணா’ என்று
கூப்பிடவா, இல்லையா என்று
சிந்தித்தாள்.

‘எப்போது ரெயின் வரும்’
எப்போது அவரைக் காண்பேன்
என்ற சிந்தனையில் இருந்தாள்.

அவர்கள் இருவருக்கும்
இடையே நீண்ட மயான
அமைதி.

ரெயில் வந்தது.

‘தன் அண்ணனை அவளால்
நிமிர்ந்து பார்க்க முடியவில்லை.

‘எந்த முகத்துடன் அவரைப்
பார்ப்பேன்’ என்ற பயம் அவள்
மனதில்.

ரெயின் நகருகின்றது:

‘போறேன்...’ என்றாள். ★

கட்டுரை

மதிப்பீடு

சபா. ஜெயராசா

கவிஞர்கள், நாவலாசிரியர்கள், சிறுகதையாளர்கள் என்ற பரவலான பிரயோக முறை கட்டுரையாளர்களைப் பொறுத்த வரை தமிழில் வலிமையாக நிலைப்படுத்தப் படவில்லை. நாவலர் 'வசனநடை கைவந்த வல்லாளராக' மதிக்கப் படுகின்றாரேயன்றி, அவரின் கட்டுரையாற்றல் ஆழ்ந்த கணிப்பிடலடங்கவில்லை.

மொழிச் சிக்கனமும், கட்டுச் செட்டான—இறுக்கமான—மெழிநடையும் கட்டுரைகளுக்கு மேன்மையளிக்கும். சிறந்த கட்டுரையாசிரியர்கள் சிறந்த கவிஞராய் விளங்குதற்கு இந்தப் பொதுத் தன்மையும் இழையாய் விளங்கும். முருகையனது கவிதைகளிற் காணப்படும் இந்த இழை அவரது கட்டுரைகளிலும் முனைப்படைந்து காணப்படுகின்றது. ஆனால் அவர் கவிஞராக முகரப்படுகின்றாரே ஒழிய, கட்டுரையாளராக ஊன்றிக் கணிக்கப் படவில்லை.

ஏ. ஜே. கனகரெட்டு சிறுகதையோ, நாவலோ, கவிதையோ எழுதாது அதிக அளவிலே கட்டுரைகளையே 'செப்ப

மாக்கிச் செப்பமாக்கிப்' படைத்தபொழுதும் அவர்கூட எழுத்தாளர் என்றே அழைக்கப் படுகின்றார். அவரின் கட்டுரையாக்கங்கள் 'உரைத்தோ' 'நசிந்தோ' பார்க்கப்படவில்லை.

இப்படிக் கூறும்பொழுது, ஒரு சிலரின் பெயர்களின் முன்னால், 'கட்டுரையாசிரியர்' என்ற பட்டியைக் கொழுவிவிட வேண்டுமென்பது எனது நோக்கமன்று. ஏனைய இலக்கிய உருவங்கள் இயன்றளவு திறமையு செய்யப் படுமளவுக்கு கட்டுரைகள் திறமையு செய்யப்படாமை சமூகத்தில் மட்டுமன்று, தமிழகத்திலுமே காணப்படுகின்ற பொதுப்பண்பு என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இத்தனைக்கும், கட்டுரை என்பது 'சோடையோன்' ஓர் இலக்கிய உருவம் அன்று என்பதையும் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

கட்டுரைகளுக்கு இரண்டு பாரம்பரியங்கள் உள். ஒன்று அழகிய பாரம்பரியம், மற்றையது அறிவியற் பாரம்பரியம். கட்டுரைகளிலே அறிவியற் பாரம்பரியமும் கலப்பதால், அழகியலுக்குமட்டும் 'சரிக்கட்டி'

வைத்துள்ள எமது பொதுவான அளவுகோல்கள் 'தள்ளாடி' விடுகின்றனவோ என்றும் ஐயுற வுப்பட வேண்டியுள்ளது.

தமிழ் விமரிசகர்கள் பலர் சுட்டுரைகளை ஓர் இலக்கிய உருவம் என்று ஏற்பதற்குத் தயக்கமும் காட்டியுள்ளனர். குறிப்பாக, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதியோர் இலக்கிய உருவங்களின் வளர்ச்சியை ஆராயும் பொழுது, சுட்டுரை என்ற வடிவத்தைச் சேர்க்காது, விட்டுள்ளனர்.

படைப்பாற்றலையும், சிந்தனையையும் வெளியிடுவதற்கும் வளர்ப்பதற்குமுரிய புகண்டங்களுள், சுட்டுரை முதலிடமாகக் கல்வியிலே விளக்குகின்றது. சுட்டுரை எழுதுவதற்குரிய பயிற்சியும், சுட்டுரை நயப்பும், பாடசாலைகளிலும் பல்கலைக் கழகங்களிலும் விரிவாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

1955 — 1970 வரையுள்ள காலப்பகுதியில் சுழத்தில் வெளிவந்த நூல்களை ஆராயும் பொழுது சுட்டுரை நூல்களே அதிக அளவில் வெளிவந்துள்ளமை புலனாகும். இக்காலப்பகுதியில் சிறுகதைத் தொகுதிகள் 55, நாவல்கள் 53, நாடகங்கள் 41, கவிதை 82 வெளிவந்துள்ளன. ஆனால் பல்வேறு பிரிவுகளையும் அடக்கிய சுட்டுரைத் தொகுதிகள் மொத்தம் 140 வெளிவந்துள்ளன. (ஆதாரம்: வரதரின் பலகுறிப்பு, 1971) இத்தகைய 'விடு விடுவன்ற' வளர்ச்சியைத் தட்டிக் கழித்து விட முயலுதல் இலக்கிய வளர்ச்சியின் சரியான நாடிபார்த்தலாகாது.

நாவல், சிறுகதை, கவிதை போன்ற இலக்கிய உருவங்களை விட, சுட்டுரை கூடியளவு தருக்

மத்தன்மை கொண்ட கலைவடிவமாக இருப்பினும், இத்தகைய தருக்கத்தன்மை படிப்பவனது சுவையுணர்வைக் குறைத்து விடும் என்றும் கூறமுடியாது.

சுட்டுரைகளிடத்து ஒருவித 'வெளிச்சம்' காணப்படுதல் நலம் எனலாம். வெளிச்சம் என்பது தெளிவற்ற, மங்கலான, நொதுமலான, விளக்கங்கள் அற்ற அல்லது குன்றிய தெளிவு நிலையாகும். திட்டவாட்டமான வரைவிலக்கணங்கள் சுட்டுரைகளுக்கு வெளிச்சம் தரும். வரைவிலக்கணங்கள் 'இடறுகட்டைகளாக' இராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இதனை ஓர் எடுத்துக் காட்டால் விளக்கலாம்.

'காலக்கோலம் விரைவில் மாயும் குறுகிய நடத்தைப் படிவங்களாக அமைவன' என்று வரைவிலக்கணம் கொடுக்கும் பொழுது (காலக்கோலம், மல்லிகை - ஜன. 1976) 'விரைவு' என்பது 'இடறுகட்டை' யாகின்றது — விரைவு என்பது எத்தனை கால அளவினைக் கொண்டது என்பதைப் பருமட்டாகத் தானும் ஆசிரியர் கூறவில்லை.

முன்னுக்குப் பின் முரணுதலும் எழுந்த மானமாக முடிவுகளைத் தருதலும் சுட்டுரையின் சறுக்கு நிலைகளாகும்.

எடுத்துக்காட்டாக, 'நமது கல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு அறிவு பூர்வமான மாக்கிச விளக்கமோ அல்லது வர்க்க உணர்வோ இல்லை' என்று கூறுதல் (காலக்கோலம் மல்லிகை - ஜன. 1976) சுட்டுரையின் சறுக்குநிலையாகும். ஆய்வுகளின் திட்டவாட்டமான முடிவுகளைப் பெருது போன போக்கிற் கருத்துக்களைப் பூசுதல் சிலசமயங்களிற் சுட்டுரைகள் மீது அருவருப்பையும் ஏற்படுத்திவிடுகின்றது. ★

இரண்டு உலகங்கள் இரண்டு வாழ்க்கை நிலைகள்

பி. பவோதின்

சோஷலிசத்திற்கும் முதலாளித்துவத்திற்கும் இடையேயான போட்டியே 20-ஆம் நூற்றாண்டு வரலாற்றின் பிரதான உள்ளடக்கமாகும். இவ்விரண்டு அமைப்புக்களின் இன்றைய நிலை என்ன?

முதலாளித்துவ நாடான அமெரிக்காவில், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்னும் கொடுவான், எல்லா அமெரிக்க உழைப்பாளி மக்களின் தலைமீதும் தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. சென்ற ஆண்டில் அமெரிக்காவில் 80 லட்சத்திற்கும் அதிகமானோர் வேலையில்லாமல் திண்டாடினர்.

முதலாளித்துவ நாடுகளில் பெரும்பாலான உழைப்பாளி மக்களுக்கு உயர்கல்வி என்பது எட்டாக் கனியாகவே உள்ளது. அமெரிக்காவில் கல்லூரிக் கட்டணம் சராசரியாக ஆண்டொன்றுக்கு இப்பொழுது 4000 டாலர் ஆக உள்ளது; முதல்தர பஸ்கலைக் கழகங்களில், கல்விக் கட்டணம் இன்னும் அதிகம்!

பிரிட்டன், பிரான்ஸ், ஸ்வீடன், நெதர்லாந்து, மேற்கு ஜெர்மனி, டென்மார்க் போன்ற முதலாளித்துவ நாடுகளில் மக்களில் மிக ஏழையான பத்து சதவிகிதத்தினருக்கு, மொத்த தேசிய வருமானங்களில் 1-1.5 சதவிகிதமே கிடைக்கிறது; ஆனால் உயர் மட்டத்திலுள்ள 10 சதவிகிதத்தினருக்கு, வருமானங்களில் 30-40 சதவிகிதம் கிடைக்கின்றது!

தொழில் வளர்ச்சியடைந்த முதலாளித்துவ நாடுகளில் இப்போது 1 கோடி 80 லட்சம்

பேருக்கு வேலையில்லை; அங்கே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வளர்ந்து வருகிறது. நாளுக்கு நாள் உயர்ந்துவரும் பணவீக்கத்தால், தொழிலாளர் மற்றவர்கள் ஊதியங்களும், முதியோர் பென்ஷன்களும், மேன்மேலும் மதிப்பிழந்து வருகின்றன. எனவே, தமது உயிர்வாழும் உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்காக இந்நாடுகளில் உழைப்பாளி மக்கள் விடாப்பிடியாகப் போராட வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர்.

சோஷலிச சமுதாயத்தில் ஒவ்வொரு மனிதனின் வாழ்க்கைத் தரமும் உயர்ந்து வருகிறது; உற்பத்திச் சக்திகளின் வளர்ச்சியானது மக்களின் வாழ்க்கைத்தர உயர்வுக்கு உத்தரவாதமாக விளங்குகிறது.

சோஷலிச சமுதாயத்தில் தமது எதிர்காலம் பற்றியும், முக்கிய சமுதாய, பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் தமது பங்கைப் பற்றியும், உழைப்பாளி மக்கள் மிகுந்த தன்னம்பிக்கை கொண்டுவருகின்றனர்; இதனை முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் அவர்கள் பெறவே முடியாது.

சோஷலிச சமுதாயத்தில், பொதுப் பயனீட்டு நிதியின் மூலமாக, எல்லோருக்கும் கல்வி, மருத்துவ உதவி, முதுமைக்கால பென்ஷன் முதலியவை உத்தரவாதம் செய்யப் பெற்றுள்ளன.

பொருளாதார வளர்ச்சி மிகவும் குன்றியிருந்த ஒரு நாட்டில் — ரஷ்யாவில் — முதன்முதலாகச் சோஷலிசம் வெற்றி

பெற்றது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. எனினும், மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதில் ஆரம்ப கால கட்டத்திலேயே சோவியத் யூனியன் தலை சிறந்த வெற்றிகளைப் பெற்றுள்ளது.

பெருமளவு தொழில் மயமாக்கலின் விளைவாகச் சோவியத் நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது; எழுத்தறிவின்மை அடியோடு அகற்றப்பட்டது. இரண்டாம் உலகப்போருக்கு முந்திய ஆண்டுகளிலேயே, கல்வி, மருத்துவ வசதி ஆகிய துறைகளில் முதலிடம் பெற்ற நாடுகளில் ஒன்றாகச் சோவியத் யூனியன் விளங்கியது. இரண்டாவது, மூன்றாவது ஐந்தாவது திட்டங்களின் போது, சோவியத் உழைப்பாளி மக்களின் கலாசாரத் தரம் மட்டுமின்றி, வாழ்க்கைத் தரமும் கணிசமாக உயர்ந்தது. ஆனால், போரின் விளைவாக இந்த முன்னேற்றம் தடைப்பட்டது.

ஒன்பதாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் (1971-1975) சோவியத் யூனியனின் தேசிய வருமானம் 28 சதவிகிதம் உயர்ந்தது. அதே கால கட்டத்தில் 7.5 கோடிக்கும் அதிகமான

மக்களின் ஊதியங்கள் உயர்ந்தன; பென்ஷன்கள், ஸ்காலர்ஷிப்புகள் முதலியவற்றின் உயர்வு காரணமாக, மற்றொரு 4 கோடிப் பேரின் வருமானங்கள் உயர்ந்தன.

அடுத்துவரும் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்ட கால கட்டங்களின்போது, உணவுப் பொருள் உற்பத்தி அபரிமிதமாக இருக்கும்; பயனீட்டுப் பண்டங்களின் தரம் மிகச் சிறப்பாக இருக்கும்.

சமுதாய உற்பத்தி மற்றும் மக்களது வள வாழ்வின் வளர்ச்சியை உத்தரவாதம் செய்வதில் சோவியத் யூனியனின் அனுபவம் மனித குலத்திற்கு அரும்பெரும் செல்வமாகும். இந்த அனுபவத்தைத் திறம்படப் பயன்படுத்தி, இதர சோஷலிச நாடுகள் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளன.

புதிய இலக்குகளை நோக்கிய பயணத்தில், சோஷலிச நாடுகள் பொதுவான முன்னேற்றம் கண்டுள்ளன; இதன் விளைவாகச் சோஷலிசத்தை ஆதரிப்போரின் தொகை மேன்மேலும் அதிகரித்து வருகிறது. எனவே முதலாளித்துவத்துடனான, வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த போட்டியில், சோஷலிசம் இறுதி வெற்றி பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை.

நூலாமை

புதிய சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா	12 — 00
[மலர் உட்பட]	
தனிப்பிரதி	— 75
இந்தியா, மலேசியா	18 — 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

போதை வஸ்து நுகர்வானது எமது இன்றைய இளம் சமுதாயம் எதிர்கொள்ளும் மிக அபாயகரமான பிரச்சினைகளில் ஒன்றாக உள்ளது. பல்லாபிரம் இளைஞர்களின் உயிரையும் உடலையும் தார்மீகப் பண்புகளையும் பணயம் வைத்துப் பணம் பண்ணும் நோக்குடன் சர்வதேச ரீதியில் நடாத்தப்பட்டு வரும் இந்தப் பயங்கரமான சோக நாடகம் இப்போது உச்சக் கட்டத்தை அடைந்துள்ளது. எமது நாட்டு இளைஞர்களில் சிலரும் போதை வஸ்து நுகர்வுக்கு அடிமையாகியுள்ளனர் என்று அண்மையில் வெளியாகியுள்ள சேதிகள் எமக்குப் பெரும் பீதியையும் கிலேசத்தையும் ஏற்படுத்துவனவாகவுள்ளன. இந்நிலையில் போதை வஸ்து வர்த்தகம் தொடர்பான பல இடுக்கிடும் தகவல்களைத் தரும் இக் கட்டுரையைப் படிப்பது வாசகர்களுக்கு பயன்தருவதாக இருக்கும்:

அபின் கடத்தல் உலகளாவிய வர்த்தகம்

எஸ். எப். எம். ஸவாஹிர்

நியூயோர்க்கில் போதைப் பொருட்களைக் கடத்தியவர்கள் மீதான வழக்கு விசாரணைகள் முடிவடைந்துள்ளன. நியூயோர்க், சான்பிரான்ஸிஸ்கோ, சிக்காகோ, கனடிய நகரமான வாங்கூவர் ஆகிய நகரங்களில் ஏராளமான சினர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். அமெரிக்காவில் நூற்றுக்கணக்கான கிலோகிராம் ஹெராயின், அபின் போன்ற போதை வஸ்துக்களைச் சட்டவிரோதமாகக் கடத்தி வந்து விற்பனை செய்ததாக இவர்கள் மீது குற்றம் சுமத்தப்பட்டிருந்தது. இவர்கள் கடத்திய இப்போதை வஸ்துக்களின் பெறுமதி 21/2 கோடி டலர்களாகும்.

முதல் விசாரணையின் போது பிரதான குற்றவாளியாக விளங்கிய வன் ஹிஸு விங் என்ற சினனே. மக்கள் சினக் குடியரசிவிருந்து மெரிக்காவுக்குப் பட்

டப்பகவில் ஹெராயினைக் கடத்திவந்தவன். இப்போதை வஸ்துக்களை விற்பனை செய்யும்போது கைது செய்யப்பட்ட இவனுக்கும் இவனது இரு கூட்டாளிகளுக்கும் அமெரிக்கச் சட்டத்தின் கீழ் நீண்டகால கடுழியச் சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஏராளமான கடத்தல்காரர்கள் நியூயோர்க்கிலுள்ள புருக்லினில் கையம் களவுமாகப் பிடிபட்டுள்ளனர். புருக்லினிலுள்ள மாகாண அட்டோர்னீக் காரியாலயத்தினர், அம்மாகாணத்தில் டெலிபோன்சம்பாஷனைகளை ஒட்டுக் கேட்டதன் மூலம், கைப்பற்றப்பட்ட போதை வஸ்துக்கள் மக்கள் சீன விவிருந்து கொண்டுவரப்பட்டுள்ளதெனத் தெரிய வந்துள்ளது. 'மக்கள் சீனவிவிருந்தும் ஹொங்கொங்கிலிருந்தும் தான் அமெரிக்காவுக்கு ஹெராயின் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது' என்று புருக

லின் மாகாண அட்டோர்னி அறிவித்துள்ளார்.

நியூயோர்க்கிலுள்ள சைனா டவுன், அமெரிக்காவில் ஹெரோயின் மறைமுகமாகக் கடத்தும் பிரதான கேந்திரமாக மாறியுள்ளது என்று உத்தியோக பூர்வமான தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. மன்ஹெட்டனின் தெற்குப் பகுதியில் சீனர்கள் ஏராளமாகக் குடியேறியுள்ளனர். சிறுகடைகள், உணவு விடுதிகள், பாபர்சலூன்கள், லாண்ட்ரிக்ஸ், மலிவான சஞ்சிகை, பெர்மைக் கடைகள் ஆகிய வற்றை இவர்கள் இப்பகுதிகளில் நடாத்துகின்றனர். குற்றச் செயல்களுக்கு மறைவிடமாக விளங்கும் இப்பகுதி கொலைகாரி கூடாரமாகவும் மாறி வருகிறது. சட்டத்தை மீறுபவர்கள் பெரும்பாலும் வந்தேறிகளான சீனர்களே என்று நகர நிர்வாகம் அறிவித்துள்ளது. இச்சீனர்கள் ஹொங்கொங்கிலிருந்து காவலற்ற அமெரிக்க — சீனேடிய எல்லை வழியாக இப்பகுதிக்கு வந்துள்ளனர். இப்படி வந்தவர்களில் முன்னாள் செங்காவலர்களுமுள்ளனர். இவர்கள் இங்குள்ள ஸ்தல மாவோயிஸ்டுகளுடன் கலந்து கொண்டுள்ளனர்.

மக்கள் சீனாவிலிருந்தே கப்பல் மூலம் போதை வஸ்துக்கள் இங்கு வருகின்றனவென்று காப்டன் வில்லியம் ஸ்லாடரி என்பவர் தெரிவித்துள்ளார். இவர்களை சைனா டவுனில் நீண்டகாலம் பொலீஸ் அதிகாரியாக இருந்தவர். காண்டனிலிருந்து ஹொங்கொங் வழியாக அமெரிக்காவுக்கு வந்த முன்னாள் மாவோயிஸ்டான யூ ஷின் — ஷாண்ட்மிருந்து போதை வஸ்துக்கள் பற்றிய விபரமொன்றை அமெரிக்க காங்கிரஸ் அங்கத்தவர்கள் பெற்றுள்ளனர். மக்கள் சீனாவில் அபின் ஹெரோயின் உற்பத்தி,

ஹொங்கொங்குக்கும் மாகோவாவுக்கும் அங்கிருந்து அமெரிக்காவுக்கும் கடத்தப்படும் போதை வஸ்துக்கள் விதம் பற்றியும் இந்த விபரம் கொண்டுள்ளது.

இத்தகைய ரகசியங்கள் அமெரிக்க விசாரணை மன்றங்களில் மட்டுமல்லாது கல்கத்தாவிலும் அம்பலத்துக்கு வந்துள்ளன. அண்மையில் பிங் ஹு — சாங் என்ற சீனன் இரு அமெரிக்கர்களுடன் சேர்ந்து கல்கத்தா துறைமுகத்தின் தடைசெய்யப்பட்ட பகுதியில் நுழையும்போது கைது செய்யப்பட்டான். இந்த சீனனது வீட்டை இந்தியப் பொலீஸார் சோதனையிட்ட போது துறைமுகப் படங்களும் ரகசிய தஸ்தாவேஜுக்களும் அகப்பட்டன. இதன் மூலம் இவன் சான்பிரான்சிஸ் கோவிலுள்ள சீன குடியேறிகளுடன் தொடர்புகளைப் பேணி வந்துள்ளான் என்பது தெரிய வந்தது. சான்பிரான்சிஸ்கோவில் ஏற்கனவே பொலீஸார், மக்கள் சீன விவிரந்து வேறுபட்ட ஆசியத் துறைமுகங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவிரும்பாத பெருந்தொகையான ஹெரோயினைக் கைப்பற்றினார். கல்கத்தாவில் கைது செய்யப்பட்ட குற்றவாளிகள் போதைப் பொருள் கடத்தலை ஐப்புக் கொண்டுள்ளனர். இவர்கள் விசாரணைக்குட்படுத்தப்படவுள்ளனர்.

1970-க்களின் ஆரம்பத்தில் சைனா டவுனில் அமெரிக்க ரகசியப் பொலீஸார் துப்புத் துலக்க ஆரம்பித்த போது, பல சீனக் குடியேறிகள் ஒருவர் பின் ஒருவராகத் தெருவில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். அதிர்ஷ்டவசமாக, குற்றயிருடன் அகப்பட்ட லாரி வாங் என்பவன் தானும் சுட்டுக்கொல்லப்பட்ட

இதரர்களும் மக்கள் சீனவின் ஹெரோயினை நியூயோர்க்கில் விற்பனை செய்பவர்கள் என்பதை ரகசியப் பொலீஸாரிடம் தெரி வித்தான்.

இறுதியில் கொலைகாரன் கைதானபோது, அமெரிக்காவிலும் கனடாவிலும் அவனது தொடர்புகளுக்கும் ரகசிய சந்திப்பு இடங்களுக்கும் முற்றுப் புள்ளி வைக்கப்பட்டது. இவன் சித்திரவதைக்குள்ளாக்கப்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்காக தனது கூட்டாளிகள் இருபது பேரைப் பற்றிய தகவல்களை வெளியிட்டான் இவனது பெயர் குவாலின் ஃபுகியான் மாகாணத்தைச் சேர்ந்த இவன் பீகிங்குக்கு அருகில் கல்வி பெற்றவன்.

நியூயோர்க்கில் அண்மையில் நடைபெற்ற விசாரணையின் போது, குற்றவாளி போதை வஸ்துக்களைக் கடத்துவதற்காக அமெரிக்காவிலும் மக்கள் சீன எல்லையிலும் இயங்கும் பல ரகசிய இடங்கள் பற்றிய விவரத்தை வெளியிட்டான். இதன் மூலம் பீகிங்கினால் நிர்வாகிக்கப்பட்ட உலகளாவிய அபினி, ஹெரோயின் கடத்தல் வேலைகளுக்கு முடிவுகட்டப் பட்டுள்ளதாக 'நியூயார்க் டைம்ஸ்' தெரிவித்துள்ளது. கைது செய்யப் பட்டுள்ள இன்னும் பலர் மீது இனி நடைபெறப் போகும் விசாரணைகளின் போது மேலும் பல ரகசியங்கள் அம்பலத்துக்கு வரலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ★

மல்விகை ஒரு வரலாற்றுக் கட்டத்தின் தேவையை ஒட்டி ஆரம்பிக்கப்பட்ட மாத இதழ்.

'நமது நாடு கலாசாரப் பாலைவனம்' என நம்மவர்கள் சிலரால் சொல்லப்பட்ட இழிவு மனப்பான்மையை துடைத்தெறிந்து இந்த மண்ணில் உள்ள ஆரோக்கியமான சிந்தனைகளுக்கு தளம் அமைத்துத் தருவதே அதனது தலையாய கடமையும் இலட்சிய முமாக இருந்து வருகின்றது.

இன்றைய உழைப்பை நாம் வீணுக்கு இறைக்கவில்லை. நாளை நவ இலங்கையை — இலக்கியச் சிந்தனையை — உருவாக்குவதே நமது முதற் பெரும் கடமையாகும்.

12-வது ஆண்டை நோக்கி முன்னேறும் இதனது அழைப்பில் கலந்து கொள்பவர்கள் சந்தா அனுப்பலாம்.

இந்த நாட்டின் இலக்கிய வரலாற்றையே முற்போக்குத் திசை வழியில் மாற்றியமைக்கும் வல்லமை இதற்கு உண்டு. நிகழ் காலத்தை மகத்தான நம்பிக்கையுடனும் புதிய கம்பீரத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் வரவேற்கும் இம் மாசிகை, அதற்காக உழைப்பையே பசனையாக்கி வருகின்றது.

இந்தச் சத்திய வேள்வியில் தம்மையும் இணைத்துக் கொள்ள விரும்புவோர் நம்முடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

நோயை மாற்றிவிட்டால் நோயின் வெளிப்பாடுகள் நின்றுவிடும்

‘ஆகசி’

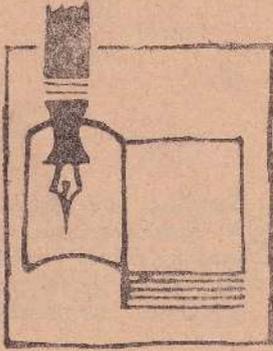
ஈழமாதா நோயில் அவஸ்தைப் படுகிறாள்
 தட்டுப்பாடு என்ற கொடிய நோய்
 தலையைக் கிளப்பவிடாமல் இடிக்கிறது!
 விலைவாசி ஏற்றம் அவள் உடலை
 வெளிறுக்கிக் களைப்பாக்கிறது!
 வேலையில்லாத திண்டாட்டம்
 வேளைக்கு வேளை வலி கொடுக்கிறது!
 ஊழல் கொப்பளங்கள்
 உடம்பு முழுவதும் உடைந்து வழிகிறது!
 எண்ணில் அடங்காத நோய்கள்
 இன்னும் இருக்குது! எத்தனையென்று சொல்வது!
 செல்வாக்குமிக்க வைத்தியர்கள் சொன்ன மருந்துகள்
 எல்லாமே கொடுத்து முடிந்தாச்சு!
 மாறுவதற்குப் பதிலாக நோய்கள்
 மாறி மாறி வருகுது!
 பெரும்பான்மை வைத்தியர்களின்
 இயலாமையை உணர்ந்தபின்
 உறுதியும் உண்மையும் மிக்க
 ஓர் வைத்தியரிடம்
 இறுதியாகக் காட்டினோம்!
 நோயின் கொடுமைகளையும் தாயின் அவஸ்தைகளையும்
 ஒன்றும் விடாமல் சொன்னோம்!
 முழுநோய்களையும் உங்களால் மாற்ற
 முடியுமா என்று கேட்டோம்!
 அனுதாபச் சிரிப்போடு அவர் சொன்னார்.....
 இவைகளெல்லாம் நோய்களல்ல
 நோயின் வெளிப்பாடுகளே!
 தனியுடமை என்ற
 கொடிய நோயை மாற்றிவிட்டால்.....
 தானாக இவைகள் மாறும் என்றார்!
 சமதர்ம நாடுகளில் இவைகள்
 சாத்தியமாகி இருக்கிறது என்றார்!
 உங்களின் ஒத்துழைப்பு எங்களுக்குக் கிடைத்தா.....
 சாதித்துக் காட்டுறோம்! சரியா என்றார்.....
 சரிபோல் தெரிகிறது! கொடுத்துப் பார்ப்போமே.....

சிந்தனைக்குரிய சில குறிப்புகள்

1. இன்றைய சமுதாயப் பிரச்சினைகளைத் தொடும் எத்தனையோ கதாசிரியர்களின் படைப்புக்களில் இக் குறைபாட்டைக் — 'சொற்பொழிவுத் தன்மை' அல்லது 'கட்டுரைத்தன்மை' காணலாம். இப்பிரச்சினைகள் குருதியுடனும் தசையுடனும் இரண்டறக் கலந்த கலை அனுபவமாக மாறாததுதான் இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.
2. சமூகப் பிரச்சினைகளைக் கலைப்படைப்புக்களில் கையாள வேண்டும். அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான மார்க்கத்தைக் கோடிட்டுக் காட்டவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணம் கொண்டிருப்பது வேறு, அவற்றிற்குக் கலை வடிவம் கொடுப்பது வேறு.
3. நேரடியாக அனுபவிக்காத ஒன்றைப் பற்றி எழுதிப் படுதோல்வி காண்பதை விட தெரிந்தவற்றை நேர்மையாக எழுத விழைவது மேல்.
4. ('விழிப்பு') தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்காக வலிந்து செய்யப் பட்டது போல் இறுதியில் தோன்றுகிறது 'இனம், மொழி, மதம்' என்று எங்களைக் கூறு போட்டு ...' என்ற வரிகள் அரசியல் மேடைக்கே உகந்தவை.
5. அக உலகு, புற உலகு என்று அனுபவத்தைக் கூறுபோடக் கூடாது. எமது கலைஞர் இக் கூற்றினை தமது தாரக மந்திரமாகக் கொள்வது நலம்.

மேலே குறிப்பிட்டவை ஏ. ஜே. கனகரெட்டுவின் 'பட்டதாரிகளும் மீனவர்களும்' என்ற சிறிய நூல் மதிப்பீட்டுக் கட்டுரையில் (மல்விசை தை 1976) உள்ள 5 சிறு குறிப்புகள். இவற்றை இன்றைய ஈழத்து எழுத்துக்கள பற்றிய ஆழமான குறிப்புகளாகவே நான் கருதுகிறேன். ஈழத்து முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் மட்டும் அல்ல, பல முற்போக்கு விமர்சகர்களும் இவற்றை அறியாதவர்களாக அல்லது அறிந்தும் தெரியாதவர்களாக நடித்து இலக்கியத்தை 'அரசிய'லாக மாற்றித் திசைதிருப்பி உள்ளார்கள் என விசனப்படுகிறேன். இப்போக்கை திரும்பவும் சரியான பாதையில் வழிநடத்துவது எவ்வளவு சிரமமான காரியம் என்பதையும் உணருகிறேன். ஏ. ஜே இப்படிப்பட்ட ஆழமான விமர்சனத்தைத் தொடர்ந்துச் செய்வாரா?

என். கே. மகாலிங்கம்

கடிதங்கள்

டிசம்பர், ஜனவரி இதழ்கள் கிடைக்கப்பெற்றேன். கட்டுரை, சிறுகதை, விமர்சனம். துணுக்குகள் என்ற பல யகுதிகள் சேர்ந்து இதழுக்கு மெருகட்டுகின்றன. ஜனவரி இதழில் வந்துள்ள மு. கனகராஜனின் 'முதலாளிக்கு காது கேட்காது' என்ற கதை என்னை மிகவும் கவர்ந்து விட்டது. சில இடங்களில் யதார்த்தத்தை மீறி சென்றிருந்தாலும் அடிப்படை உண்மையை பறைசாற்றிக் கொண்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. தலைப்பு முதலாளித்துவத்துக்கு காது கேட்காது என்றிருந்தால் மிகப் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதே இதழில் கலாநிதி க. கைலாசபதியின் 'இலக்கிய கவனிப்புகள்' என்ற கட்டுரை தமிழ் நாட்டைப் பற்றிய கணிப்பாக இருந்தது. சென்னை வந்திருந்த பேராசிரியர் அவர்கள் எங்களிடம் உரையாடிவிட்டுச் சென்று, யாரையும் மறக்காமல் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களை அறிமுகப்படுத்தி இருப்பது பாராட்டத்தக்கது. எனவே எந்தவகையில் பார்த்தாலும் இதழ் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது.

மல்லிகையை படிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் ஏதோ ஒரு

தற்செயல் நிகழ்வு அன்று. இலங்கையிலுள்ள முற்போக்கு இலக்கியங்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வமும், இலக்கியத்திலே கொண்ட நாட்டமும், தோழமையுணர்ச்சியும் முக்கிய கூறுகளாகும். தாங்கள் மல்லிகையில் எழுதி இருந்த ஒரு வாசகம் என்னைக் கவர்ந்தது மட்டுமல்ல, நாடு, இனம், மொழி அனைத்தையும் கடந்த சர்வதேச பற்றை உருவாக்குவது தோழமை உணர்வு ஒன்று தான் என்ற எண்ணத்தையும் எனக்கு உருவாக்கியது. அந்த வாசகம் இதுதான், 'இந்த சக்திய வேள்வியில் தம்மையும் இணைத்துக் கொள்ள விரும்புவோர் நம்முடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்'. சத்திய வேள்வியில் மட்டுமல்ல, உலக பாட்டாளி வர்க்கத்திற்காக குரலெழுப்பத் தயாராக உள்ளோம்.

மக்களுக்கா ஒன்றுபடுவேம்
பிற்போக்கைத் தனிமைப்
படுத்துவோம்.

சென்னை. இரா. பாண்டியன்

2

ஜனவரி மல்லிகை கண்டேன். மட்டற்ற மகிழ்ச்சி. எழுத்தாளர்

எஸ். பொ. பற்றிய உங்களது, காய்தல் உவத்தல் அற்றை-கணிப்பைக் கண்டு தங்களையும், தங்களின் பத்திரிகா தர்மத்தையும் மிகமிகப் பாராட்டுகிறேன்.

ஒரு மகா திறமைசாலி, தேசத்தின் சொத்து வீணாக விரையமாவதனைக் கண்டு இலக்கியச் சுவைஞன் என்ற ரீதியில் நானும் வேதனைப்படுகின்றேன். எஸ். பொவின் முழு ஆற்றலும் நல்ல முறையில் சுழத்து இலக்கியக் கனம் பெறல் வேண்டும் என்ற தங்களின் நல்ல நோக்கத்தினை ஒத்த நோக்கினைக் கொண்ட நான் எஸ். பொவின் சிறந்த இலக்கியப் படைப்புக்கள் தங்கள் பத்திரிகையான மல்விகையில் வெளியாகும் நன் நானே வெகு ஆவலுடன் எதிர்நோக்குகின்றேன்.

தங்களின் பதிலில் கூறியுள்ளது போன்று எஸ். பொ. அவர்கள் தன்னைப்பற்றியே ஒரு சுய விமர்சனம் தனக்குள்ளே செய்து விட்டு "காலத்தால் அழியாத" இலக்கியம் படைத்து, தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஓர் புதிய அத்தியாயத்தை ஏற்படுத்தி வைக்கவேண்டும் என்று இலக்கியச் சுவைஞன் என்ற தோரணையில் அவருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகின்றேன்.

பதுளை. எஸ். ராகுலன்

3

பிப்ரவரி இதழ் படித்தேன். திக்குவல்லைச் சிறப்பிதழ் மிகச் சிறப்பாகவே அமைந்திருந்தது.

அந்த ஊரைப்பற்றிப் பல தகவல்கள் அறியக்கூடியதாக அமைந்திருந்தது பாராட்டத்தக்கது.

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு என நினைக்கின்றேன்;

நீர்கொழும்புச் சிறப்பிதழ் ஒன்றை வெளியிட்டிருந்தீர்கள். அதன் பின்னர் அடுத்ததாக இப்பொழுது இந்த திக்குவல்லைச் சிறப்பிதழ் வெளிவந்துள்ளது.

உங்களது பரந்த மனப்பான்மையையும், விடா முயற்சியையும் பாராட்டுகின்றேன். யாழ்ப்பாணக் குடா நாடு தவிர்ந்த மற்றைய பிரதேசங்களில் தமிழ் என்ற ஒன்று இருந்ததா? என்ற யாழ்ப்பாணத்தவரின் குறுகிய மனப்பான்மையை உடைத்தெறித்து, வாழும், வளரும் தமிழ் எங்கெங்கெல்லாம் போற்றிப் பாதுகாத்து வளமூட்டப்படுகிறது என்பதை செயலால் மல்விகை செய்து வருவதை நினைக்கும்போது, இன்றல்ல, இன்னும் கால் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் தான் இதன் பெறுமதி மிக்க மகிமை நமக்கெல்லாம் தெரியும் என எண்ணுகின்றேன்.

பல பிரதேசங்களைப் பற்றிச் சொல்லியுள்ளீர்கள். உண்மை எத்தனையோ சிரமங்களுக்கு மத்தியில் நமது பிரதேசத்தில் நாமும் தமிழ்க் கலை இலக்கியத்துக்கு ஆற்றவேண்டிய பங்குப் பணியை ஆற்றி வருகின்றோம் என்பதை உங்களைப் போன்றவர்கள் கவனத்தில் வைத்திருந்து இடைக்கிடையே அதை இந்த நாட்டுக்கு ஞாபகமூட்டி வருவதே மனதுக்கு உற்சாகம் தருகின்றது.

மல்விகையின் பரவுதல் இந்தப் பகுதியில் மெதுவாகத்தான் நடைபெறுகின்றது என்ற போதிலும் கூட, கணிசமான இலக்கியச் சுவைஞர்கள் மல்விகையின் பால் ஆகர்ஷிக்கப் படுகின்றனர் என்றே எனக்குச் சொல்லத்தோன்றுகின்றது.

நீங்கள் இந்தப் பகுதிக்கு ஒருதடவை வந்து போனால் நல்லது. நமது ஊரைப் பற்றியும்

நீங்கள் தெரிந்து கொள்வதற்கு இது வாய்ப்பாக அமையும் லவா?

எனக்கொரு ஆசை. நீர் கொழும்பு, திக்குவல்லை போன்று அநுராதபுரம் சிறப்பிதழ் ஒன்றும் வெகு விரைவில் ரெவேண்டும் என்பதே அந்தப் பெரு விருப்பம். இதையும் உங்களது கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகின்றேன்.

அநுராதபுரம். ம. தேவராஜன்

4

நான் உங்கள் பத்திரிகையான மல்லிகையை ஒரு சில காலமாகத் தொடர்ந்து படித்து வருகிறேன். உண்மையில் எனது மனதினைத் திறந்து சொல்லுவதாயின் எனக்கு பத்திரிகைகள் படிப்பதிலோ அல்லது நாவல்கள் படிப்பதிலோ விருப்பமில்லை. இப்படி அக்கறையற்று இருந்த என்குை தங்கள் சஞ்சிகை குறிப்பிட்ட குறுகிய காலத்திற்குள் மாற்றியமைத்து தொடர்ந்தும் பத்திரிகைகள், நாவல்கள் படிக்க வேண்டும் என்ற இடையறா ஆர்வத்தினை உண்டாக்கியுள்ளது. எனவே தொடர்ந்து தங்கள் பத்திரிகையைப் படித்து வருகின்றேன். இம்முறை தங்கள் பத்திரிகையின் திக்குவல்லைச் சிறப்பிதழையும் படிக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றேன். உண்மையில் ஒரு தரமான மலர் என் என் அறிவிற்கெட்டிய அளவில் தோன்றுகிறது.

ஒரு தரமான முற்போக்குப் பத்திரிகையாளனுக்கு ஏற்படும் கஷ்ட நஷ்டங்களையும், அவன் எவ்வாறு திட்டமிட்டுச் செயல்பட வேண்டும் என்பதனையும் அறிய முடிகின்றது. தாங்கள் தங்கள் உழைப்பின் மேல்வைத் திருக்கும் நம்பிக்கையைக் கண்டு

டிசம்பர் 75 மேலட்டை

வரைந்த

செல்வி; ஷார்மினி அரியரத்தினம்

மிகவும் பாராட்டுகிறேன். அதே போல் நானும் நடக்கத் தெண்டிக்கிறேன்.

தற்போது அரசியல் அறிவில் ஆரம்பக் கட்டத்தில் இருக்கும் எனக்கு எனது அறிவை மென்மேலும் வளர்க்க தங்கள் பத்திரிகையின் தூண்டில் பகுதிகள் அளவு உதவி செய்கிறது. எனவே எனது பொது அறிவை வளர்க்க நான் தூண்டில் பகுதியை ஆவலுடன் படிக்கிறேன். நிறுத்தாமல் மாதாமாதம் தூண்டில் வீசங்கள். இம்முறை அந்த அம்சம் இல்லாதது மனசுக்கு ஏதோ போல இருந்தது.

அல்வாய்.

செ. கந்தையா

MR. MOON

சுப்பிரமணியன்

Alagu Subramaniam

பிஸ்டி மூன்

தமிழ்செய்தி: நாடகபதிநாந்தன்

நான் மகிழ்ச்சியுடன் பைப்பை உறுஞ்சி வாய்நிறையப் புகையை இழுத்தேன், அது மிகவும் இதமாகவும், புத்துணர்வுத் துவதாகவும் இருந்தது. தற்செயலாகத் திரும்பிய எனது கண்கள் சாளரத்தில் தொங்கிய பெரிய ஓவியமொன்றில் நிலை குத்துகின்றன. அது எனது முகத்தைப் பார்த்து வரைந்த ஓவியமாகவிரும்புகிறது.

'ஓ! எனக்குத் தெரியாமலே யாரோ இந்த ஓவியத்தை இங்கே கொண்டு வந்து தொங்கவிட்டுள்ளார்கள், திருமதி பிறவுளைத் தவிர வேறு யாருமே இதைச் செய்திருக்க முடியாது' என்று வாய்விட்டுக் கூறிக்கொண்டேன்.

ஓவியாவிற்குக் கோப்பியைக் கொடுத்துவிட்டு சாளரத்திலிருந்து அந்த ஓவியத்தை அகற்றினேன்.

'இந்த நவீன காலத்தில் வாழும் நாங்கள் நமது காலத்திற்கேற்றவாறே எழுதவோ, ஓவியங்கள் தீட்டவோ வேண்டும், உதாரணத்திற்கு பிக்

காசோ, சல்வடார் டாலி, ஜீன்போல் சாத்ரே போன்றோரை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்த ஓவியம் உங்களைப் படம் பிடித்ததுபோலத் தத்ருபமாக அமைந்துள்ளது உண்மைதான். ஆனால் நவீனமாக, காலத்திற்கேற்ற மாற்றங்களுடன் அது அமையவில்லை' என்றாள் ஓவியியா.

'இந்த ஓவியம் எப்படி இங்கே வந்ததென்று தெரியவில்லை, உண்மையாகவே நான் இதனை இங்கு வைக்கவில்லை' என்றேன்.

'யார் இங்கு வைத்தார்களென்பதைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. சுருக்கமாகச் சொன்னால் எனக்கு அது பிடிக்கவேயில்லை. மிகச் சாதாரண ஓவியம். உண்மையிலேயே சிறந்த ஓவியமாயின் அது சிந்தையைக் கிளறிவிடும் தம்மை வாய்ந்ததாக, சிந்திக்கவைக்கத் தக்கதாக இருக்கவேண்டும். சில போது அதனைப் பார்த்து மண்டையைக் குழப்புவதன் மூலம் தலையிடி வந்தாற்கூடப் பரவாயில்லை; அதுசரி யாரிந்த ஓவியர்?' என்று கேட்டாள்.

‘ரேலண்ட் டிக்சன் என்ற எனது நண்பர் தலைசிறந்த ஓவியர். அவர் வர்ணங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை எனக்கு மிகவும் பிடித்தமானது’ என்றேன்.

‘எப்படியோ அவர் உங்களுக்கு மிகவும் பிடித்துப்போய் விட்டார். ஆனால் இந்த ஓவியம் அழகாயிருக்கிறதென்று நான் ஒருபோதும் கூறமாட்டேன்’

‘அதோ அந்த மூலையில் இந்த ஓவியத்தை மறுபுறம் திருப்பி மாட்டிவிடுகிறேன், சரி தானே?’

‘நல்லது’ என்ற ஒலியைத் தொடர்ந்தான். ‘முன்பு சாளரத்தில் தொங்கவிட்டிருந்தீர்களே அது எனக்கு மிகவும் பிடித்தமானது. அது ஓர் அற்புதமான ஓவியம். அதனை இப்போது காணவில்லையே? விற்று விட்டீர்களென்று நினைக்கிறேன்’

‘நீங்கள் அதனைக் குறிப்பிடுகிறீர்கள்?’

‘சில நாட்களின் முன்பு இங்கிருந்ததே. ‘ஒரு விதி’ அல்லது ‘விதியின் முடிவு’ அல்லது ‘பாதை’ இன்றேல் இதுபோன்ற ஏதாவொரு பெயரிடப்பட்ட ஓவியம் தானது... நான் அதனைக் குறிப்பிடுகிறேனென்பது இப்போது உங்களுக்குப் புரிந்திருக்கும். உண்மையிலேயே அது ஓர் அதியுன்னத படைப்பு’

‘புரிகிறது. நீங்கள் ஹரல்ட் மூனின் ‘கிராமத்தின் முடிவு’ என்ற ஓவியத்தைத்தானே குறிப்பிடுகிறீர்கள்’

‘சரியாகச் சொன்னீர்கள். நான் சொன்னது அதுவேதான். அதனை எங்கே வைத்திருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் என்ன விலை சொல்கிறீர்களோ அந்த விலைக்கே அதனை வாங்கத் தயாராகவுள்ளேன்’

‘அதனை விற்றுவிட்டேன்’

‘எவ்வளவிற்குக் கொடுத்தீர்கள்’

‘ஐந்து கினிகள்’

‘அறியாயம். ஐந்து கினியென்ன ஐந்தாறு கினிக்கு அது விலைபோகும். அதனைவிடக் கூடுமேயல்லாது சிறிதும் குறைய மாட்டாது’

‘அதனை விற்றபின்பு விலை பேசுவது நன்றியிருக்கிறது. நீங்கள் பிந்திவிட்டீர்கள். எல்லாவற்றிலுமே நீங்கள் பிந்திவிடுகிறீர்கள்’ என்றேன்.

‘நான்கூட அந்தப் பலவீனத்தை உணருகிறேன். சில போது அது எனது மனநிலையைக் கூடப் பாதித்து விடுகிறது. சரி அதை விட்டுத்தள்ளுங்கள். யார் அந்த ஓவியத்தை வாங்கியிருப்பார்கள்? யாராவது ஒரு வியாபாரிதான் அதனை வாங்கியிருக்கக்கூடும், இல்லையா?’

‘ஆம்’

‘எனக்குத் தெரியும், எனக்கு நன்றாகத் தெரியும் யாராவதொரு வியாபாரி அதனைக் கண்டவுடனேயே கொத்திக் கொண்டு போய்விடுவானென்று எனக்குத் தெரியும். கொள்ளைக் காரப்பயல்கள். வியாபாரிகளெல்லாருமே பகல் கொள்ளைக் காரர்கள். நான் நேசிக்கும் அந்த விசர் மனிதனூற்தான் எல்லாமே வந்தது. நான் போகுமிடமெல்லாம் என்னையே சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார். அவரிடமிருந்து விடுபட்டு வருவதென்பது பெருஞ் செயல்தான். இதனூற்தான் உடனேயே வந்து அந்த ஓவியத்தை என்னால் வாங்கிச்செல்ல முடியவில்லை. அந்த ஓவியரின் பெயரை மீண்டும் ஒருமுறை சொல்லுங்கள்’

‘ஹரல்ட் மூன்’

‘நீங்கள் அவரை அறிமுகம் செய்து வைப்பீர்களென என்

ஊகிறேன். எவ்வாறாயினும் நான் அவரைச் சந்தித்தேயாக வேண்டும். நம்மிருவரின் நட்புச் சிறப்பானதாயிருக்குமென நான் என்னுகிறேன்.

‘நிட்சயமாக’ என்று கூறி விட்டு ஒலீவியா மேசைமேல் எடுத்துப் போட்டிருந்த ‘பிளீகன் வேக்’ கிளை எடுத்து அடுக்கி வைக்க முனைந்தேன்.

‘ஓ! அதனை இங்கே தாருங்கள். ஜொய்சியின் புத்தகங்களென்றால் எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும். பல நாட்களாக நான் ‘பிளீகன் வேக்’ கிற்காக அலைந்திருக்கிறேன்’

‘நல்ல புத்தகங்களை வர்ங்குவது சிரமமான செயல்தான்’ என்றேன்.

ஒலீவியா சிரிந்தாள். ‘அது சரி இந்தப் புத்தகத்திற்கு என்ன விலை சொல்கிறீர்கள்?’

‘இரண்டு கினிகளென்று பதிபாளர்கள் குறித்திருக்கிறார்கள்’ என்றேன்.

‘வினோதமாயிருக்கிறதே’ இப்போது புத்தக விலைகூட உயர்ந்துவிட்டது என்றாலும் ஜொய்சியின் புத்தகங்களுக்கு என்னவிலையும் கொடுத்து வாங்கலாம்’

‘இது அவ்வளவு அதிக மில்லை’ என்றேன்.

‘ஒரு சிறேகிதியென்ற முறையிலும், ஒழுங்கான வாடிக்கையாளரென்ற முறையிலும் சிறு கழிவு தருவீர்கள்தானே?’

ஒலீவியா மிகப் பெரிய பணக்காரவீட்டுச் செல்லப் பிள்ளையாயிருந்தபோதிலும் இந்தச் சிறு விலையில் கழிவு கேட்கிறாள். நான் கொடுக்க மறுத்தால் வேறு எங்காவது பெரிய புத்தகக் கடைகளுக்குச் சென்று விடுவாள். எப்படியோ ஒலீவி

யாவிற்சூர் கழிவு கொடுத்தே யாகவேண்டும். வெளியீட்டாளர்கள் புத்தகவிலையில் ஒருபத்தைந்து சதவீதக் கழிவு வியாபாரிகளுக்குக் கொடுப்பார்கள். இதனை நான் அவளுக்குச் சுட்டிக்காட்டினேன். சிலபோது விமர்சகர்கள் புதிய புத்தகங்களைக் குறித்த வினையிலும் மிகக்குறைந்த விலைக்கு எமக்குத் தருவார்கள். வெளியீட்டாளர்கள் அவர்களுக்கு இலவசமாக வழங்கும் பிரதியாகவிருக்கும். இப்படிப் பெறப்பட்டதே பிளீகன் வேக்’ ஆனால் இந்த உண்மையை நான் ஒலீவியாவிற்சூர் சொல்லவில்லை.

‘நிட்சயமாக உங்களுக்கு ஒரு கழிவு தருவேன்’

‘ஒலீவியா தனது கைப் பையைத் திறந்து பணத்தை எடுத்துத் தந்தாள்.

‘இதனை மாற்றித்தர முடியுமா?’

‘ஆம் மாற்றித்தருகிறேன்’ என்றபடியே வாச்சியைத் திறந்தேன். மூன்று அரைக்கிரவுன் நாணயங்களை எடுத்து ஒலீவியா விற்குக் கொடுத்துவிட்டு நன்றி கூறினேன்.

‘இன்றுமலை நீங்கள் கடையைப் பூட்டமுன் மீண்டும் ஒரு முறை வருவேன். உங்களிடம் நிறையப் பேசவேண்டும். ஒரு மதுச்சாலைக்குப் போய்ப் பேசுவோம். தயவு செய்து உங்கள் சிறேகிதியை அங்கு அழைத்து வரவேண்டாம்’

‘அவள் அப்படியொன்றும் கூடாதவளல்ல’

‘எமக்கு ஏனோ அவளைப் பிடிக்கவில்லை’

‘அவளைப்பற்றி மேலும் விவாதிக்க வேண்டாம். எப்படியோ ஹெலன் இன்றிரவு

இங்கு வரமாட்டான். கடந்த சில நாட்களாகவே நான் அவனைச் சந்திக்கவில்லை' என்றேன்.

'நல்லது' என்றான் ஒலீவியர்.

★

தடாகத்தில் வாழும் வாத்தொன்று நீரையருந்துவதுபோல் நானும் டெயிற்றியகம் மது அருந்திக் கொண்டிருந்தோம். ஹரல்ட் மூன் ஹென்றி நீக்கல் சன்னுடன் அமைதியாக உள்ளே நுழைந்தார். ஹென்றியின் முகத்தில் புன்னகை பளிச்சிட்டது. ஹரல்ட் மூனிற்கு மதுக்கிண்ணத்தைக் கொடுத்தேன்; அவர் மறுத்துக்கொண்டே,

ஓ! மிகவும் நன்றி. இன்றைக்கு எனது முறை. உங்க ளெல்லோருக்கும் நான் மது வாங்கித் தரப்போகிறேன். இப்பொழுதுதான் ஓர் ஓவியத்தை விற்றேன்' என்றார்.

'உங்கள் ஓவியங்களை மிகவும் நேசிக்கும் எனது நண்பரொருவரை உங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்திவிடுகிறேன்' என்றேன்.

'யாரது?' என்று கேட்டார் டெயிற்றியல்.

'ஒலீவியா ஸ்ரோம் ஸ்ரேக்'

'ஹா... ஹா..... ஹா.....' டெயிற்றியல் தலையைப்பின்னே சாய்த்துப் பலமாகச் சிரித்தார். 'ஹரி அந்தப் பயங்கரப் பிசாசையா ஹரல்ட்டிற்கு அறிமுகப்படுத்தப்போகிறீர்கள்? அவள் ஒரு விசரி'

'நான் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டேன். ஒலீவியா மிக அருமையான பெண். ஓவியத்தில் மிகுந்த விருப்புள்ளவள். அத்துடன் அவள் மேதைத்துவமுடைய ஒரு பணக்காரி'

'நல்லது. நான் அவளை எப்போ சந்திக்கலாம்?' என்று கேட்டார் ஹரல்ட்.

'இன்று மாலை ஒலீவியா எனது கடைக்கு வருவாள். நீங்கள் அங்கு வந்து அவளைச் சந்திக்கலாமே.

'கட்டாயம் வருகிறேன்' என்று கூறிவிட்டு எனது தோளை ஆதரவாகத் தட்டினார். 'நீர் ஒரு அருமையான ஆள். நான் நிச்சயமாகக் கடைக்கு வருவேன். அங்கு அவளைச் சந்திப்போம்'

டெயிற்றியல் கெக்கலித்துச் சிரித்தார்.

நான் கடைக்குத் திரும்பினேன். தொலைபேசியில் ஒலீவியாவுடன் தொடர்பு கொண்டு அவளுடைய வருகையை உறுதி செய்தேன். திருமதி பிறவுண்டோபி அருந்தச் சென்றுவிட்டார். நான் தனியே விடப்பட்டேன். பின்னாலுள்ள அறைக்குச் சென்று ஆடுகதிரையில் அமர்ந்து சிகரெட் புகைத்துக் கொண்டு முன்னும், பின்னும் ஆடினேன். திருமதி பிறவுண்டிரும்பியதும் கடைப் பொறுப்பை அவரிடம் கொடுத்தேன். உள்ளே சென்று சவரம் செய்துகொண்டு மாலை யில் வரவிருக்கும் மேதைகளைச் சந்திக்கத் தயாரானேன்.

கடை மூடுவதற்குப் பதினைந்து நிமிடங்களிற்கும்போது மூன் வந்தார். அவருடைய முகத்திலிருந்து அவர் சொல்லப் போவதை ஊகித்துக் கொள்ள முடிந்தது.

'ஹரி, நீங்கள் சொன்ன பெண்ணை இன்னொருநாள் சந்தித்தாலென்ன? நான் இன்றைக்கு 'தலொட்ஜர்' பார்க்கலாமென்றிருக்கிறேன். அந்தப் படம் இரண்டொரு நாட்களுக்குத்தான் ஒடும். நீங்களும் வருங்களேன். நானே கூட்டிச் செல்கிறேன்' என்றார் மூன்.

ஹெலன் உள்ளே வந்தவுடன் மூன் பேசுவதை நிறுத்திக் கொண்டார். அவள் நன்றாகத் தன்னை அலங்கரித்திருந்தாள். உதடுகளில் வழமைக்கதிக்கமாகவே சாயம் பூசியிருந்தாள். அவளுடைய போக்கைப் பார்த்தால் படமொன்றிற்குச் செல்ல அவள் ஆயத்தமாயிருப்பதைப் போலிருந்தது. என்னுடன் எதுவுமே பேசிக்கொள்ளாமல் பின் அறைக்குச் சென்றாள். ஆடுகதிரையில் அமர்ந்து மூன்னும், பின்னும் ஆடினாள்.

‘என்னால் உங்களுடன் வர முடியாது. இன்றைய மாலைப் பொழுதை ஒலீவியாவுடன் கழிப்பதாக உறுதியளித்துள்ளேன். நீங்கள் கூட அதற்குத் தான் வந்திருக்கிறீர்களென நான் எண்ணினேன். உங்களைச் சந்திப்பதற்கென்றே அவள் வர விரும்புகிறாள்’

மூன் வாயில் கையைவைத்து எளது அறையைச் சுட்டிக்காட்டி மெதுவாகப் பேசும்படி சைகை செய்தார். நான் எனது குரலைத் தாழ்த்திக்கொண்டு கூறிமுடித்தேன்.

‘நான் அந்தப் படத்தைத் தவறவிட விரும்பவில்லை. அது எப்படியான படமென்று உங்களுக்குத் தெரியுமோ?’

‘தெரியாது’

‘ஜாக் திறைப்பரின் கதை’

‘ஓ! அப்படியா?’

‘நான் ஏன் இவ்வளவு ஆர்வத்தோடு இருக்கிறேனென்பதை நீங்கள் உணர்ந்துகொள்ளலாம்’

‘என்னால் இப்போது உரை முடிக்கிறது. நாளைக்குப் போக முடியாதோ?’ என்று கேட்டேன்.

‘இல்லை நாளைக்கு எனக்கு ஓய்வில்லை’

இதற்குமேல் அவரை வற்புறுத்த விரும்பவில்லை. ஒலீவியாவரும் நேரமாகிவிட்டது அதற்கிடையில் ஹெலனை அப்புறப்படுத்த விரும்பினேன். ஆனால் அந்தச் சிரமத்தை ஹெலன் எனக்கு வைக்கவில்லை. அவளாகவே வெளியேறினாள்.

‘உங்களால் வரமுடியாவிட்டால் நான் ஹரல்ட் மூனுடன் போகிறேன். அந்தப் படத்தை நானும் பார்க்கவேண்டும்’ என்று கூறியபடி வெளியே வந்தாள்.

‘நல்லது போய்வாருங்கள்’ என்றேன்.

அவர்களிருவரும் வெளியே போறார்கள். ஹரல்ட் மூன் மூன்றாம் சென்றார். அவருக்குச் சில அடிகள் பின்னால் ஹெலன் சென்றாள். போகும்போது என்னைத் திரும்பிப் பார்த்தாள். அவள் கண்களில் கோபக்கனல் தெறித்தது.

எனது அறைக்குத் திரும்பினேன் திருமதி பிறவுண் ஓய்வாக அமர்ந்து கொண்டாள் விட்டாள். எனது வயிறு காலியாக விரும்பாதது. அரை மணித் தியாலத்தின் பின்பு ஒலீவியா ஸ்ரோம் ஸ்ராக்குடன் மது அருந்தியபோது எனது மனநிலை சீராயிற்று. அத்துடன் ஹெலனைப்பற்றிய எனது மனச்சமையும் குறைந்தது. ஹெலன் ஹரல்ட் மூனுடன் சென்றுவிட்டாளென்பதை அறிந்தபோது ஒலீவியாவின் கோபம் பொருமையாகப் பரிணமித்தது.

‘கேடுகெட்ட நாய்’ என்றாள்.

‘அவர்களுக்கிடையே அந்த ரங்கமாக எதுவும் நடைபெற முடியாது’ என்றேன்.

‘அவ்வளவு நிச்சயமாகச் சொல்லாதீர்கள்’ என்றாள்.

எனது ஏமாற்றத்தைத் தணித்துக்கொள்ளியார்க்கோப் பையை நான் எடுத்தபோது ஒலீவியா தடுத்தாள்.

'வாருங்கள் நாங்கள் இருவரும் எங்காவது போவோம். கேடுகெட்ட மனிதர்களை யெண்ணி உங்களை நீங்களே வருந்திக்கொள்ள வேண்டாம். வாருங்கள் நாங்கள் சந்தோஷமாகப் பொழுதைக் கழிப்போம்' என்றாள்.

வழமையாக நாங்கள் செல்லுமிடத்திற்குச் சென்றோம். சாதாரணமாக அப்படிச் செல்லும்போது ஹெலனைப் பற்றிய பயம் எம்மிடையே இருக்கும். நாள் வேறு பெண்களுடைய மதுச் சாலைக்குச் சென்றால் அவளுக்குப் பொறுக்காது. எப்படியோ மணந்தறிந்து அங்கு வந்துவிடுவாள். இதனை ஒலீவியா எனக்கு நினைவுறுத்தினாள்.

'ஹரல்ட்முனும், ஹெலனும் இப்போ 'ஜாக் திறப்பரின்' கொலைக் காட்சிகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள். நாங்களிருவரும் ஹெலனின் பிடிக்கு அப்பாலிருக்கிறோம்' என்றேன். ஒலீவியா சிறிது ஆறுதலடைந்தாள்.

'லண்டன் பொருட்காட்சிக் குழுவில் நீங்கள் எனக்கு அறிமுகப்படுத்தினீர்களே, அவரை உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா?' என்று கேட்டாள்.

'யாரது? ஓ! அந்த உயரமான, அழகான மனிதரை; ஜேக் என்று அழைப்பார்களே அவரைத்தானே சொல்கிறீர்கள்'

'அவர் அழகானவரல்ல, சிறிய நாடியுடன் அவரைப் பார்க்கவே சகிக்காது'

'அவர் அவ்வளவு மோசமானவரல்ல, மிக நல்ல மனிதர், இப்போ இந்தியாவிலிருப்பாரென நினைக்கிறேன்'

'இந்தியாவிற்குப் போவது அவரைச் சலிப்படையச் செய்திருக்குமே.'

'உண்மைதான், ஆனால் பிரயாணம் செய்யும்போது ஒரு மனிதன் எவ்வளவோ ருசிகரமான அனுபவங்களைப் பெறுகிறான்' என்றேன்.

'எனதன்பான இலக்கியப் பித்தரே நான் சொல்வதென்ன வென்றால் இந்த ஜேக் இந்தியாவைத் தவிர வேறெதனைப் பற்றியும் பேசமாட்டார். எந்நேரமும் இந்தியாதான். இந்தியாவின் அரசியல்! அரசியல்! அரசியல்! அரசியலைத் தவிர வேறெதுவுமே அங்கில்லையெனத் தோன்றும்படியான அலட்டல். அங்குள்ள கலைகளைப் பற்றிப் பேசலாமே. வாழ்க்கையைவிட நான் உயர்வாக மதிக்கும் கலைப் பொக்கிசங்களைப்பற்றி வாழ்நாள் முழுவதும் பேசிக்கொண்டிருக்கலாமே

கலைகளுக்காக மது அருந்துவோம்' என்று கூறிக்கொண்டு எனது மதுக்கிண்ணத்தை உயர்த்தியபடி புன்னகைத்தேன்.

ஒலீவியா தனதுகிண்ணத்தை உயர்த்தினாள். அவளுடைய கண்களில் புன்னகை ரேகை படிந்தோடியது. எனது கிண்ணத்துடன் தனது கிண்ணத்தைத் தட்டினாள். நாங்கள் கலைகளுக்காக மது அருந்தினோம். ஒலீவியா என்னை விழுங்கி விடுவதைப்போலப் பார்த்துக்கொண்டு ஏக்கப் பெருமூச்சு விட்டாள்.

'அவர் சிலபோது நவீன பெங்காலி ஒலீயர் ஜாமினி ரோயைப்பற்றிப் பேசும்போது

உரையாடல் கதையாகவீருக்கும். ஆனால் திடீரென்று இந்திய அரசியல், சட்டமறுப்புப் போராட்டங்கள் பற்றியெல்லாம் முடிவின்றிப் பேசிய பிராணனை வாங்குவார்' என்றார்.

நான் உன்னிப்பாக அவருடைய வார்த்தைகளை அவதானித்தேன்.

'நான் சொல்வதைக் கேட்டு அதிர்ச்சியடைந்து விட்டீர்களோ?' என்று கேட்டான்.

'இல்லை, அதிர்ச்சிக்குப் பதிலாக ஆச்சரியப்படுகிறேன். ஜேக்கிற்கும் உங்களுக்குமிடையில் இவ்வளவு நெருக்கிருக்குமென்றான் நினைக்கவில்லை. நீங்கள் ஒருநாட்தானே அவரைச் சந்தித்தீர்கள்! அந்த ஒருநாள் உறவு இவ்வளவு ஆழமாகப் பதிந்துவிட்டதே'

'அன்றுதான் நான் அவரை முதன்முறையாகச் சந்தித்தேன். நான் ஒரு பெண். அதற்கும் மேலாக கலைப்பித்துப் பிடித்தவள்'

'மேலே சொல்லுங்கள் ஒலீவியா, என்ன நடந்தது?'

'இந்த உண்மையை உங்களுக்கு மட்டுந்தான் சொல்கிறேன் அவர் மிகவும் பலவீனமானவர்'

'அவருடைய சிறிய நாடியைப் பார்த்தா அப்படிச் சொல்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டேன்.

'நாடி மட்டுந்தான் சிறியதல்ல. தோற்றத்தில் உயர்ந்தவராயிருந்தாலும் உள்ளத்தில் சிறியவர்தான் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்ளத் தெரியாதவர். அவரைப் பற்றி ஒரே வார்த்தையிற் சொல்ல வேண்டுமாயின் இதனைத்தான் என்றார்

சொல்ல முடியும். அவர் பலவீனமானவர்'

'அப்படியா?' என்று வியப்புடன் கேட்டேன்.

'ஆம், அன்று காலை உணவுத்தட்டை அவருடைய முகத்தில் வீசியறிந்துவிட்டு வந்தேன். எந்த மனிதனும் என்னை முட்டாளாக்க முடியாது' என்றார்.

எங்களுடைய மதுக்கிண்ணங்கள் காலியாகின. ஒலீவியா தானே மேசைக்குச் சென்று கிண்ணங்களில் மது ஊற்றிவந்தாள், அவற்றை விரைவிற்குடிக்குமாறு மதுச்சாலைப் பணியாளர் எம்மைத் தயவுடன் கேட்டுக்கொண்டான். கடை பூட்டும் நேரம் நெருங்கிவிட்டது: அவ்வளவு மதுவையும் விரைவிற்குடிக்க எண்ணில் முடியவில்லை. ஒலீவியா எழுந்து நின்று சோம்பல் முறித்துவிட்டு இரண்டே மடக்கில் கிண்ணத்தைக் காலி செய்தாள். பின்னர் வயிற்றை மெதுவாகத் தடவிக்கொண்டு மாடிக்குச் சென்றார். நான் கீழ்த்தளத்தில் அவருக்காகக் காத்திருப்பதாகக் கூறிவிட்டு எழுந்து வெளியே சென்றேன். இருவரும் நள்ளிரவிற்குத் திறக்கும் மதுச்சாலையான்றிற்குச் செல்வதாகத் தீர்மானித்தோம்.

ஒலீவியாவிற்காகச் சிலமணி நேரம் காத்திருந்தும் அவள் வரவில்லை. பதிலாக வேறொரு குரல் என்னை அழைத்தது. குரல் வந்த திசையை நோக்கினேன்: மதுவெறியில் ஓர் உருவம் தள்ளாடிக்கொண்டு, நடைபயிலும் சிறு குழந்தையின் எச்சரிக்கையுடன் கால்களை எடுத்துவைத்து என்னை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தது. ஹெலன்.

(தொடரும்)

அ. நாகலிங்கம்பிள்ளை ஈழத்து நாவலாசிரியர்

மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

தமிழ் நாவலிலக்கிய வளர்ச்சியிலே ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சியினைத் தனியானதொரு பிரிவாக்கி ஆய்வு செய்ய வேண்டுவது அவசியமாகும். ஈழத்திலே நாவல் இலக்கியம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் தோற்றம் பெற்றதெனலாம் அக்காலத்திலிருந்து இற்றை வரை ஏறக்குறைய நானூறு நாவல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளதெனக் கருதக்கிடக்கிறது. ஆனால் ஆரம்ப காலத்தில் எழுதப்பட்ட நாவல்களைப் பற்றியறிவதற்கு எமக்குப் போதிய சான்றுகளின்மையால் வரலாற்று ரீதியாக ஈழத்து நாவலிலக்கிய வளர்ச்சியை அமைத்துக் கொள்வதிலும் சிரமம் ஏற்படுகின்றது. இதனால் தமிழ் நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சியிலே, ஈழத்தின் பங்கினை நிர்ணயிப்பதற்கு ஆரம்ப காலத்திலே எழுந்த நாவல்களைப் பற்றி ஆராய்வதும் மறுமதிப்பீடு செய்வதும் முக்கியமானதாகின்றது. ஆரம்பகால நாவலாசிரியர்கள் பண்புகளைப் பற்றியும் அவர்கள் வரலாறு பற்றியும் இன்று அறிமுகம் செய்வதும் பொருத்தமானதாகும்.

இந்த அடிப்படையிலே அ. நாகலிங்கம்பிள்ளை அவர்கள்

பங்கினை நாம் நோக்க வேண்டும். பெண்களைப் பற்றிய கருத்துப் மரிமாறல்கள் நடந்துகொண்டிருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாவலாசிரியர் அ. நாகலிங்கம்பிள்ளை அவர்கள் தமது நாவலாகிய 'சாம்பசிவம் ஞானமிர்தத்தில்' பெண்ணைப்பற்றி அவர்கள் கொண்டிருந்த கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதன்மூலம் அவர் பண்பினையும் அக்காலத்துப் பெண்கள் தன்மையினையும் உணர முடியும் எனினும், காலச் சூழ்நிலை அவரது நாவலின் தோற்றத்திற்கு எவ்வகையில் உதவி புரிந்தது என்பதும் மனங்கொள்ள வேண்டியது.

அவர் வாழ்ந்த காலம் மேடைத்தேசக் கருத்துக்கள் வேகமாகக் கிழைத் தேசங்களிற் பரவிக்கொண்டிருந்த காலமாகும். ஈழத்தில் மட்டுமன்றி அயல் நாடாகிய இந்தியாவிலும் தென்கிழக்கு ஆசியாவிலும் இக்கருத்துக்கள் வேகமாகப் பரவிக்கொண்டிருந்தன சமூகத்திலே ஆங்கிலக் கல்வி பெற்றவர்களிடையே அக்கருத்துக்கள் இருவிதமான நோக்குகளைத் தோற்றுவித்தன. 19-ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலிருந்து உருவாகிய ஆங்கிலக் கல்வியின் பயன் அக்காலச் சமுதாயத்திலே பல்லேறு

தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது. கிறிஸ்தவ மிசனரிமார் இயக்கங்களும் கல்விச்சாலைகளும் பெருகத் தொடங்கின. கிறிஸ்தவ சமயமும் மக்களிடையே வளரத் தொடங்கியது. கிறிஸ்தவப் போதகர்களையும் ஆங்கிலக் கல்வியினையும் சமூகத்திலே பரவச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் ஈழத்தில் நாவல்கள் பல எழுதப்பட்டன.

இன்றும் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையும் போதனை மனோநிலையும் கொண்ட மங்களநாயகம் தம்பையா என்ற பெண்மணியின் 'நொருங்குண்ட இருதயம்' ஆசிரீவாதம் பதிப்பித்த 'புனித சீவி', 'பாவகீர்த்தன இரகசியப்பலி', சான்ஸ் லெரிக்கி எழுதிய 'தேம்பா மலர்', 'ஞானபூரணி' என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இந்த நாவல்கள் கிறிஸ்தவ மதப் பிரசாரக் கருத்துக்களைத் தாங்கும் வாகனங்களாகவே அமைந்தன.

இதேயடிப்படையில் சைவ சமயத்தைப் பின்பற்றிய ஆங்கிலம் படித்தவர்கள் தமது மொழியையும் கலாசாரத்தையும் பாதுகாக்கும் எண்ணத்தோடு நாவல் என்ற வடிவத்தைத் தமது கருத்துக்களைத் தாங்கிவரும் வாகனங்களாகக் கருதி நாவல்களை எழுதினர். இந்த அடிப்படையில் நாகலிங்கம்பிள்ளை அவர்களின் 'சாம்பசிவம் ஞானமீர்தம்' உட்படக் 'காசிநாத நேசமலர்', 'கோபால நேசரத்தினம்' ஆகிய நாவல்களைக் குறிப்பிடலாம். இதனால் ஈழத்து நாவல்கள் அக்காலத்துச் சமுதாயத்திலே இரு வேறு பண்புகளை எடுத்துக் காட்டும் சாதனங்களாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டன. ஆரம்பகால நாவலாசிரியர்களிடையே இதனால் சில பொதுப்பண்புகளும் வந்தமைந்தன. இவற்றுள் நீதி கூறும்

பண்பினையும், படிப்பினையாக அமைவ வேண்டும் என்ற நோக்கினையும் சிறப்பாகக் கூறலாம். இப்பண்புகள் நாகலிங்கம்பிள்ளையவர்களிலும் வந்தமைந்தன. அவரது நாவலின் கதையினைச் சுருக்கமாகக் கூறுமிடத்து இதனைக் காணமுடிகின்றது. கதையின் சுருக்கமீதுவே.

பொன்னம்பலத்திற்கும் அம்பிகைக்கும் கடவுள் கிருபையால் கிடைத்த அரும் புதல்வனாகிய சாம்பசிவம் தந்தையின் மறைவால் தாய் மாமனுடன் வசிக்க நேரிடுகிறது. மாமன் மனைவின் கொடுமையால் சாம்பசிவம் அங்கிருந்து சிங்கப்பூருக்குப் போக நேரிடுகிறது. அங்கு சபாபதிப்பிள்ளை என்னும் பெரியவர் ஆதரவால் படித்து அறிஞராகின்றான். சபாபதிப்பிள்ளையின் மகன் ஞானமீர்தம் அவன்மேல் விரும்புக் கொள்கிறான். ஆனால் சாம்பசிவம் அவனைத் தனது ஏழ்மை காரணமாக ஏற்க மறுக்கிறான். பல் வேறு போதனைகள் மூலம் அவன் மனத்தை மாற்ற முற்படுகின்றான். முடியாமல் போகவே அவர்களையும் விட்டுப் பிரிகின்றான். சைவ சமயத்தைப் பரப்ப வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டு தான் ஒரு தேசத்தொண்டனாக மாற முற்படுகிறான். ஞானமீர்த்தத்திற்குப் பெற்றோர் வேறு திருமணம் செய்து வைக்க முற்படுகின்றனர். ஆனால் அவன் அதை வெறுத்து வீட்டை விட்டு வெளியேறுகிறான். முரட்டுகளிடம் அகப்பட்டக் கொண்ட அவள், தன்புத்தி சாதுர்யத்தால் தப்பித்து, அம்பலவாணர் என்

பவரிடம் அடைக்கலமாகி றார். அவரது முயற்சியால் சாம்பசிவத்திற்கும் ஞானமீர்த்தத்திற்கும் இனிதே திருமணம் நடைபெறுகின்றது.

மேற்கூறிய கதைச் சுருக்கத்தின் மூலம் அவர் நாவலின் கதையமைப்பிலே எந்தவிதமான புதுமையையும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. அக்காலச் சூழலுக்கு உகந்த ஒரு கதையையே தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றார். ஆனால் அவருக்கேயுரிய சில தனிப் பண்புகளை அவர் கொண்டுள்ளார் என்பது முழு நாவலையும் வாசிக்கும் போது அறிய முடிகிறது. நாவலின் முகவுரையிலே அவர் தான் எழுதியதன் நோக்கத்தைக் கூறிச்செல்கிறார்:

‘எமது பாரத கண்டத்தில் தற்சமயம் அன்னிய நாகரீகம் தலைகாட்டித் தாண்டவமாட நமது நாட்டின் ஆசாரங்களும் பெரும்பான்மை ஒதுங்கிவிட்டன. உலகில் நாம் என்னத்திற்காக உதித்தோம் என்பதைச் சிறிதுமுனராமல் கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் எனப் பலர் நடக்கத் தலைப்பட்டதால் நமது தேசக் கொள்கைகளும் மற்றும் ஆசாரங்களும் பெரும்பான்மை மாறிவிட்டன. எமது தாய்மொழியாகிய தேவீனுமினிய தமிழ்ப்பாஷையானது தனது முன்னிருந்த நிலைமையினின்றும் கீழிறங்கிவிட்டது’ இக்கூற்றுக்களினால் அவர் மனத்திலே இருந்த எண்ணங்கள் தெளிவாகப் புலப்படுகின்றன. இந்த எண்ணங்களைத் தான் தனது நாவலிலே கொண்டுவர முற்பட்டிருக்கிறார். ஈழத்திலேயிருந்து இவர் இந்நாவலை எழுதவில்லை. மலேசியாவில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த காலத்திலேதான் எழுதினார். இதனால் இக் கருத்துக்களைத் தமிழ் நாடு முழுவதற்கும் பொதுவாக்கிச் சொல்ல முற்பட்டிருக்கிறார். பாத்திரங்களையும் படைக்கும்போது அவை இக் கருத்துக்களைப் பிரதிபலிப்பனவாகவே படைத்திருக்கிறார். சாம்பசிவம் என்ற கதாநாயகன் பாத்திரத்திலே தன் முழுக் கருத்துக்களையும் ஏற்றி அப்பாத்திரத்தை ஓர் அற்புத பாத்திரமாக வடித்துள்ளார்.

அவர் பெண்களைப் பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்துக்களைப் பிரதிபலிப்பதாக அவரது பெண்பாத்திரங்கள் அமைகின்றன. பெண்ணுக்கு ஆங்கிலக் கல்வி அவசியமில்லை என்பது அவரது கருத்தாகக் காணப்படுகிறது. இதனை அடிக்கடி ஆண் கதாபாத்திரம் மூலமாகச் சொல்ல வைப்பது, அவரே நின்று சொல்வது போலவும் அமைந்திருக்கின்றது. சாம்பசிவம் அடிக்கடி ஞானமீர்த்தத்திடம் ‘பெண்கள் பேதமைக் குணத்தைக் காட்டி விட்டாய்’ என்று கூறுவது இங்கு மனங் கொள்ளத் தக்கது. சமூக மாற்றத்திலே பெண்ணுக்குப் படிப்புச் சந்திரம் அவசியம் இல்லை என்ற கருத்துப்பட அவர் நாவலிற் பல இடங்கள் காணப்படுகின்றன.

‘எது ஆசாரங்களைக் கைப்பற்றுவதற்கும் இல்லற முறையைச் சரிவர நடத்துவதற்கும் எமது பெண்மணிகள் எமது சிறந்த தேவீனுமினிமையாகிய தமிழைக் கற்றுல் போதுமானது இதனைச் சற்றேறும் கவனியாத பெண்கள் ஆங்கிலம் கற்க வேண்டும் என்று சொல்லும் அறிவாளிகளை நாம் என் செய்வது? ஆனால் இந்நவீன நாகரீகத்தால் அடையும் தீமைகளை இவர்கள் தொடக்கத்திலேயே அறியாவிடினும் காலஞ் செல்லச் செல்லத் தாமாகவே அறிந்து கொள்வார்கள் என்பது உண்மை.

மையிலும் உண்மையே' இது அவர் கூறும் கருத்து.

ஆனால் இதே சமயத்தில் பெண்களின் நற்குணங்களையும் மனத்திடத்தையும் அவர் மறக்கவில்லை சாம்பசிவத்தின் தாயாகிய அம்பிகை என்னும் பாத்திரத்தை உருவாக்கும் போது, தன் மனத்திலே பெண் என்றால் இவ்வாறுதான் இருக்க வேண்டும் என்று ஓரமைப்பினைக் கொண்டு அப்பாத்திரத்தினை உருவாக்கியுள்ளார். பழைய சாஸ்திரங்களிற் பெண்ணின் தன்மையைப் பற்றிக் கூறப்படுகின்ற கருத்துக்களை எல்லாம் அப்பாத்திரத்திற்கு ஏற்றியுள்ளார். காலத்தின் மாற்றத்தில் கூடப் பெண்களின் குண மாற்றம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்பது அவரது ஆணித்தரமான கருத்தாக விளங்குகின்றது.

உரைநடையமைப்பிலே நாகலிங்கம்பிள்ளையவர்கள் எந்த மாற்றத்தையும் செய்ய முற்பட்டுள்ளார் என்று கூறவதற்கில்லை. சமகால ஏனைய நாவலாசிரியர் போலவே தானும் 'சந்தமிழுக்கு அணித்தான நடையொன்றையே ஓசயாண்டுள்ளார். இதனைப் பிரசங்கத்தமிழ் என்று கூடச் சொல்லலாம் போலிருக்கிறது. கிறிஸ்தவ சமயத்தின் தாக்கத்தினை இந்த உரை நடையிலே காணக்கூடியதாயுள்ளது.

'அறம் என்பதற்குச் சரியான பொருள் கடமை என்பதே. அதாவது இம்மண்ணிற் பிறந்து இறக்கும்மளவும் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்து முடிப்பதேயாகும். நாம் வைத்திருக்கும் பொருள்களெல்லாம் எம் பெருமானாகிய கடவுளாற் கொடுக்கப்பட்டதன்றே. 'நமக்கும் பிறர்க்கும் ஆன்ம சுகத்தின் பொருட்டும் பொருளை

உபயோகிக்க வேண்டுமென்பதே கடவுளின் கருத்து'

இவ்வாறு பிறநாட்டிலிருந்து வந்த கிறிஸ்தவ பாதிர்மர்களது உரைநடையின் தாக்கத்தை நாகலிங்கம்பிள்ளையவர்களது நாவலில் நாம் காண முடிகிறது. சாம்பசிவத்தின் சமயப் போதனைகளெல்லாம் கிறிஸ்தவ சமயப் பாதிர்மர்களது மத சம்பந்தமான பிரசங்கங்கள் போலவே அமைந்திருக்கின்றன.

எனினும் நாகலிங்கம்பிள்ளையவர்கள் தமது பண்டாட்டு கலாச்சார அம்சங்களைப் பாதுகாக்கும் உணர்வோடு நாவலை எழுதி இருக்கிறார். யாழ்ப்பாணத்துக்கேயுரிய சில சிறப்பான பழக்கவழக்கங்களைப் பற்றி அவர் கூறும் விளக்கங்கள் அவருக்கு அதைப் பற்றி இருந்த எண்ணத்தைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன.

பொதுவாகத் தொகுத்துப் பார்க்குமிடத்து அந்நிய ஆதிக்கத்தின் கீழ் தனியொருவனது ஆளுமையால் இந்து சமயத்தைப் பாதுகாக்க முற்படுகின்ற தன்மையையும் அவரது கலாச்சார உணர்வையும் தேசிய உணர்வையும் கண்டு கொள்ள முடிகிறது. காலத்தின் தேவைக்கேற்ற இலக்கிய வடிவமாகவே இவரது நாவலும் அமைந்திருக்கிறது. இதனையே இன்னும் வலியுறுத்துவது போல நாகலிங்கம்பிள்ளையவர்கள் நாவலில் ஒரு விண்ணப்பத்தையும் சேர்த்துள்ளார். அதில் தான் நாவல் எழுதிய தன் நோக்கத்தைக் குறிப்பிட்டுச் செல்கிறார். அதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

'பாரத மாதாவின் புத்திர சிகாமணிகளாகிய பிரிய சகோதரர்களே'

சப்தங்களே உருவான மெளனங்கள்!

எங்கள் எழிலான
ஈழத்தின்
நான்கு புறத்திருந்தும்
ஏதேதோ சப்தங்கள்
ஏராளம் இரைச்சல்கள்
மெளனத்தைவிட
சப்தங்கள் சிறந்ததுதான்
ஆனால்
மெளனங்களே
உறைந்து நிற்சும்
வெற்றுச் சப்தங்களால்
எதைத்தான் சாதிக்கப்போகிறோம்?
நமக்கு
இன்று வேண்டியது
சப்தங்களே
உருவான மெளனங்கள்
நானாயநம் ஈழத்தை
இவைகள் தாம் உருவாக்கும்!

— செளமினி

எமது பரத கண்டமாகிய இந்தி
யாவின தென்பாகத்துள்ள
இலங்காபுரிக்கு வடக்கே யாழ்ப்
பாணக் குடாநாட்டைச் சேர்ந்த
காரையம்பதி என்னும் ஊரில்,
மருதடி சித்திவினாயகர் ஆலயத்
திற்குத் தென்புறமாகச் சென்ற
நூற்றுண்டுக்கு மேலாக
அமைக்கப்பட்டுள்ள திருக்குள
மானது தற்சமயம் மிக்க ஆபத்
தான நிலையில் இருக்கின்றது.
இதனைப் பழுது பார்த்து நாற்
புறமும் சுற்படிகள் அமைத்து
இத்திருத்தொண்டைச் செய்து
முடிப்பதற்கு எளியேன் இச்சிறு
நூலை வெளியிடலானேன்'

இவ்வாறு நாகலிங்கம்பிள்
ணையவர்கள் சமயத் திருத்
தொண்டிற்காகத் தமது நாவலை

எழுத முற்பட்டதற்குக் காரண
முண்டு. இதே காலத்தில் ஈழத்
தில் நாவலரது தலைமையின் கீழ்
சமய கலாச்சாரப் பாதுகாப்பு
நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது.
நாவலர் மக்களிடம் தமது
இயக்கத்தை விரைவாகப் பரப்
பிக் கொண்டிருந்த காலமது.
'சனங்கள் சிவதர்மத்தின்
பொருட்டுப் பணமாகவேனும்,
மரம், கல், சுண்ணாம்பு முதலிய
உபகரணங்களாகவேனும் தங்
களால் இயன்றது கொடுத்தல்
வேண்டும்' என்று அவர் மக்க
ளிடம் உதவி கேட்டார். இந்
தச் சூழ்நிலையில் தான் தமது
நாவல் முயற்சியையும் நாகலிங்
கம்பிள்ளையவர்கள் தொடங்கி
னாரெனலாம். இதை அவர்
அந்த விண்ணப்பத்திலே சேர்த்
திருக்கும் பிற்குறிப்பு ஊர்ஜிதப்
படுத்துகிறது.

அக்குறிப்பு வருமாறு:-

'இத்திருத் தொண்டிற்காக
உதவி புரிந்து புத்தகம் வாங்
கும் ஒவ்வொருவருடைய பெய
ரும் விலாசமும் கொடுக்கும்
தொகையும் பிரபல்யமான
தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் வெளி
யிடப்படும்'

இதனால் மக்களிடையே
இந்தப் பணியினைப் பரப்புவதற்
காகவே நாகலிங்கம்பிள்ளை
நாவலிலக்கியத்தை ஒரு சாத
னமாகக் கொண்டார் என்று
கூடச் சொல்லலாம். ஈழத்திலே
உள்ள கோயில்களைப் பாதுகாப்
பதற்குப் பிரநாட்டினரிடம்
இருந்து பணம் பெறும் முயற்
சிக்குத் தம் நாவலை அவர்
அர்ப்பணிக்கிறார் என்று கூடச்
சொல்லலாம். நாவலின் இரண்
டாம் பாகத்தையும் அவர் முதற்
பாகத்தினிறுதியில் கூறியுள்
ளார். நூலின் பிரதிகள் ஈழத்
திலே இப்போது இல்லாதிருப்
பதால் முழுக்க முழுக்க பண

போலிகள்

நேற்று
 திருடிப்பிடிப்பட்டு
 தெருவில் அடிப்பட்ட
 திருடன்
 இன்று-
 கூட்டுறவுச் சங்கத்தின்
 மனேஜராம்!
 ஆமாம்:
 தனது தொழிலை
 தடையேது யின்றி
 தாராளமாக நடத்தும்
 சகுந்த முறையைத்தான்
 அவன்
 அமைத்துக் கொண்டான்!

— ஒலுவில் அமுதன்

நோக்கத்திற்காகப் பிரசுரிக்கப் பட்டதென்பதை உணர முடிகிறது. இந்நூலின் வருமானத்தால் மட்டுமன்றி இக்கதையினை நாடகமாக்கி நடித்துப் பணம் திரட்டப்பட்டதெனவும் அறிய முடிகிறது. கோலாலம்பூரில் இரு தடவைகள் இந் நாடகம் நடிக்கப்பட்டுத் திருப்பணியும் 1938-ல் முற்றுவிக்கப்பட்டதாக அறிய முடிகிறது. எனவே ஆசிரியரது நோக்கம் நிறைவேறியதனால் சமூக இலக்கிய வளர்ச்சியிலே இந் நாவல் முக்கிய

இடத்தைப் பெருவிட்டாலும் கூட நாவலர் தலைமையிலே அன்னியருக்கெதிராக இந்த நாட்டிலே நடைபெற்ற சமய கலாசார இயக்கம் பலரையும் கவர்ந்தது என்பதற்கும் அவ் வியக்கத்தின் பின்னணியை ஓரளவு விளங்குவதற்கும் ஆதாரமான இலக்கிய நூல்களில் ஒன்று என்னும் பெருமையைப் பெறுகின்றது.

இன்றைய நாவல் பற்றிய கோட்பாடுகளுடன் நாகவிங்கம் பிள்ளையின் நாவலையும் இணைத்துப் பார்க்கும் போது 'இலக்கியம் மக்கட்பண்புடையதாக அமைய வேண்டும்' என்ற இலக்கியக் கோட்பாடு, இவரது நூல்களில் முழுமையடைந்துள்ளதென்று கொள்வதற்கில்லை. ஓரளவுக்குத் தொட்டுச் செல்கிறதென்றே கூற வேண்டும். எனவே சமூக முத்த நாவல்களின் வரிசையிலே நாகவிங்கம் பிள்ளையவர்கள் 'ஞானமீர்தம் சாம்பசிவம்' அல்லது 'நன்னெறிக் களஞ்சியம்' காலத்தின் தேவைக்கேற்ப எழுந்த ஒரு நாவலாகவே கருணிக்கப்படுகின்றது. அந்த அடிப்படையில் நோக்கும்போது சமூக நாவலிலக்கிய வளர்ச்சியிலே அ. நாகவிங்கம்பிள்ளையவர்களும் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவராகவே அமைகிறார். இன்று எம்முடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மிகப்பழைய நாவலாசிரியரும் இவரே. ★

தொழில் வழங்கும் ஒருவர் நேர்முகப் பரீட்சையின் போது ஒரு விண்ணப்பதாரியைப் பார்த்துக் கூறினார்:

'வேலையில் சற்றும் அனுபவமில்லாத ஒருவனுக்கு உயர்ந்த சம்பளம் கொடுக்கும்படியும் நீங்கள் கேட்பீர்கள்'

உண்மைதான், ஒரு வேலையைப்பற்றி ஒருவனுக்கு ஒன்றுமே தெரியாதபோது அதனை அவன் செய்வதென்பது கடினம் தானே!' என்று கூறினான்.

மிறர்

சமீரா

சமாதானத்திற்காகப் புதிய முன்முயற்சிகள்

எஸ். கோஸ்லாஸ்

படைக்குறைப்பு என்பது மனித குலத்தை எதிர்நோக்கும் மிக முக்கியமான, அவசரமான கடமை என்பதை ஐ. நா. பொதுச்சபையின் 30-வது கூட்டத் தொடர் முழுமையாகப் பிரதிபலித்துள்ளது. படைக்குறைப்பு பற்றிய பல தீர்மானங்கள், பெரும்பான்மையான வாக்குகளுடன் பொதுச்சபையில் நிறைவேற்றப்பட்டன.

புதுவிதமான சர்வநாச ஆயுதங்களையும் அவற்றின் அமைப்புக்களையும் உற்பத்தி செய்தல் மற்றும் வளர்த்தலைத் தடை செய்ய வேண்டும் என்ற சோவியத் பிரேரணையை 112 நாடுகள் ஆதரித்தன.

அணு ஆயுதச் சோதனைகளை முழுமையாகவும் மொத்தமாகவும் தடை செய்வதற்கான ஒப்பந்தம் ஒன்று செய்யப்பட வேண்டும் என்ற மற்றொரு சோவியத் பிரேரணையையும் பெரும்பாலான பிரதிநிதிகள் ஆதரித்தனர்.

இவ்விரண்டு பெரிய தீர்மானங்களுக்கும் கிடைத்த பேராதரவு, அமைதி விரும்பும் சோவியத் அயல்துறைக் கொள்கைக்குக் கிடைத்த மாபெரும் வெற்றியாகும் என்று ஐ. நா. வட்டாரங்கள் கருதுகின்றன.

உலக படைக்குறைப்பு மாநாடு கூட்டப்பட வேண்டும் என்ற சோவியத் யூனியனின் மற்றொரு பிரேரணையையும் பொதுச்சபை ஆதரித்தது.

ராணுவ காரியங்களுக்காகச் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலை மற்றும்

பருவ நிலைகளை மாற்றுவதைத் தடை செய்வதற்கான ஒப்பந்தம் ஒன்று கையெழுத்தாக வேண்டும் என்ற முக்கியமான சோவியத் முன் முயற்சியையும் ஐ. நா. பிரதிநிதிகள் ஆதரித்தனர். இத்தகைய ஒப்பந்தம் சமாதானத்தை வலுப்படுத்தவும், யுத்த அச்சுறுத்தலைத் தடுக்கவும் உதவிகரமாக இருக்கும். இப்பிரச்சினை குறித்து அடுத்த கூட்டத் தொடரில் விவாதிக்கப்படும்.

எல்லா வகையான ரசாயன ஆயுதங்களின் உற்பத்தி மற்றும் அபிவிருத்தியைத் தடைசெய்தல், எல்லா நாடுகளின் ஆயுதக் கிடங்குகளிலிருந்தும் ரசாயன ஆயுதங்களை அகற்றுதல் சம்பந்தமாக விரைவில் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற தீர்மானமும் பொதுச்சபையில் நிறைவேற்றப்பட்டது.

ஐ. நா. பாதுகாப்புக் கவுன்சிலின் ஐந்து நிரந்தர உறுப்பினர்கள் தமது ராணுவ பட்டுஜெட்டுகளில் பத்து சதவிகிதத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்றும், அதில் மீதமாகும் பணத்தை வளரும் நாடுகளுக்கு செலவிட வேண்டும் என்றும், சோவியத் யூனியன் பிரேரித்துள்ளது. இது விரைவில் அமலுக்கு வர வேண்டும்.

1976-ஆம் ஆண்டுக்கான அரசாங்க பட்டுஜெட்டுகளைக் கவனித்தால், அமெரிக்கா மற்றும் முள்ள 'நாட்டோ' நாடுகளின் ராணுவபட்டுஜெட்டுகள் உயர்ந்து வருவதையும், 1974 — 1975-ல்

சோவியத் ராணுவ பட்டுஜெட்டுகள் குறைந்து இருப்பதையும் 1976-ஆம் ஆண்டுக்கான சோவியத் ராணுவ பட்டுஜெட் 'உறைய' வைக்கப்பட்டிருப்பதையும் காணலாம்.

ஐ. நா. பொதுச்சபையின் 30-வது கட்டத் தொடர் தீர்மானங்களின்விளைவாக படைக்குறைப்புப் பிரச்சினைக்குப் புதிய உத்தேசம் ஏற்பட்டுள்ளது. பொதுச்சபையின் அடுத்த கட்டத்தில் இந்த முக்கியமான பிரச்சனைக்குப் பிரதான இடம் கிடைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

உலகெங்கணுமுள்ள சமாதான சக்திகள், ஐ. நா. வின் உன்னத நடவடிக்கைகளை மேல்மேலும் தீவிரமாக ஆதரிக்கின்

றன. ஆயுதப் போட்டிக்கு முடிவு கட்டுவதற்கும், முழுமையான, மொத்தமான படைக்குறைப்புக்கும், 1976-ஆம் ஆண்டில் எல்லா சமாதான சக்திகளும் புதிய, உலகளாவிய இயக்கம் ஒன்றை நடத்த வேண்டும் என்று உலக சமாதானக் கவுன்சில் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ள படைக்குறைப்பு முயற்சிகளைத் தீவிரப்படுத்த உதவும் வகையில் பரந்த இயக்கம் நடைபெறும். யுத்த அச்சுறுத்தலுக்கு எதிரான போராட்டத்தில், மேலும் பயனுள்ள சக்தியாகப் பொதுமக்கள் விளங்க வேண்டும்; அரசுகள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் பொதுமக்களின் விடா முயற்சி அவசியம். ★

கொழும்பில் நடைபெற்ற

திக்குவல்லை சமயபரதந்

அறிமுக ஆய்வரங்கு

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் திக்குவல்லையின் பெயரை நிலை நிறுத்திய மல்லிகை கடந்த பெப்ரவரி மாதம் திக்குவல்லை சிறப்பிதழாக வெளிவந்தது. அதன் அறிமுக ஆய்வரங்கு, கடந்த 22-2-76 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 6 மணிக்கு கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. திரு. நா. சோமகாந்தன் தலைமைவகித்தார். திரு. செ. முருகபூபதி வரவேற்றார்.

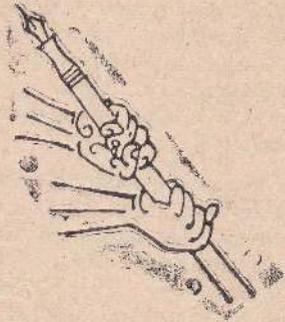
இ. மு. எ. ச. பொதுச் செயலாளர் திரு. பிரேமஜி உரையாற்றுமையில், 'மல்லிகையின் மூலம் திக்குவல்லை இலக்கியத்தையும் அப்பகுதி எழுத்தாளர்களையும் அறிந்த நாம் அவர்களது அரசு உழைப்பைக் காண்கின்றோம்' என்றார்.

பல எழுத்தாளர்களும், இலக்கிய ஆர்வலர்களும் குழுமியிருந்த இந் நிகழ்ச்சியில் திரு. சபா ஜெயராசா, திரு. ஈழவாணன் ஆகியோரும் உரையாற்றினர். திக்குவல்லை கமால் பதிவுரை வழங்கினார். மல்லிகை ஆசிரியர் இந்நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொள்ளாதது குறிப்பிடத்தக்கது.

• மு •

தூண்டில்.....

★ நீங்கள் இலக்கிய உலகில் பிரவேசித்து நீண்ட காலமாகின்றது. ஏறத்தாழ மூன்று தசாப்தங்களுக்கு நீண்டுகளாக தங்களது இலக்கிய வாழ்க்கை அநுபவங்களை ஒரு தொடர் கட்டுரை வடிவில் மல்லிகை வாசகர்களுக்குத் தந்தால் என்ன?

பெரி. சண்முகநாதன் கொழும்பு.

எனது வாழ்க்கை அநுபவங்களும் சமீபத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சிக் கால கட்டமும் பின்னிப் பிணைந்தவை. ஒன்றை விட்டு ஒன்றைப் பிரிக்க முடியாது. 'சூரியன் ஏன் கிழக்கே உதிக்கின்றது?' என்ற பெயரில் எனது சுய சரிதையையே நான் நூலுருவில் வெளியிட ஆவன செய்யவேண்டும் என்பது எனது திட்டம். பல ஆண்டுகளாக இந்த முயற்சியை நான் சிறிது சிறிதாகச் செய்து வருகின்றேன். தொடராக அல்ல; புத்தக அமைப்பில் எனது சொந்த இலக்கிய அநுபவங்களை கூடிய சீக்கிரம் வெளியிடுவான் என இப்போதே உறுதிசுறுகின்றேன்.

★ வாழ்வின் பெரும் பகுதியை வடக்கில் கழிப்பவர் நீங்கள் என்பதால் கேட்கின்றேன். வட பிரதேசத்திலுள்ள தமிழ் மக்களின் அரசியல், சமூக சிந்தனைப் போக்கில் அண்மைக் காலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மாறுதல்கள் ஏதாவது ஏற்பட்டு வருகின்றனவா?

ச. சந்திரதாஸன்

வெள்ளவத்தை;

மிக வேகமான ஒரு சிந்தனைத் திருப்பம் ஏற்பட்டு வருவதை நான் அவதானிக்கின்றேன். இது தேசிய மட்டத்தில் எதிரொலிக்கப் போகின்றதையும் என்னால் ஊகிக்க முடிகின்றது. இது சமூக, அரசியல், கலாசார உலகில் ஓர் ஆரோக்கியமான மாறுதல்களை நிச்சயம் கொண்டுவரும் எனவும் திடமாக நம்புகின்றேன்.

★ மல்லிகையின் தலையங்கங்கள் ஆழமும் தெளிவும் கம்பிரமும் உடையதாக விளங்குகின்றனவே; எந்தச் சூழ்நிலை

யில் இப்படியான தலையங்கங்களை எழுதுகின்றீர்கள்?

எம். ஜே. சாலிவ்

அநுராதபும்.

எனது நீண்ட காலச் சிந்தனைகளின் வெளிப்பாடுகள்தான் தலையங்கங்களாக மிளிர்கின்றன. அதை எழுதும் சூழ்நிலைதான் மிகப் பரபரப்பானது. கடைசியாக அச்சுக்குப் போகும் பாரம் தான் தலையங்கப்பகுதி. எனவே சில சமயங்களில் மிக வேகமாக எழுதுவதுண்டு. அதிலும் பக்கங்கள் நீண்டுவிட்டால் வலிந்து பாராக்களைப் பிடுங்கிக் குறைப்பதுமுண்டு. போதிய வசதியும் அவகாசமும் இருந்தால் தலையங்கங்கள் தனித்தன்மை மிக்கதாக விளங்கும் என்பது மாத்திரம் திண்ணம்.

★ இப்பொழுது அரங்கேறி வரும் பரதநாட்டிய நிகழ்ச்சிகள் பற்றி உங்களது அப்பிப்ராயம் என்ன? அவை கலைக்குத் தொண்டாற்றுகின்றனவா?

மயிலணி.

த. பாலசுந்தரம்

கொழுத்த சம்பள மாப்பிள்ளைகளைச் சுலபமாகக் கவர்ந்து பிடிக்கும் ஆட்டம் இது. இது பெரிய இடத்து விவகாரம். ஒரு சில நடன மணிகளைத் தவிர, திருமணத்துக்குப் பின்னர் யார்தான் தொடர்ந்து இந்தப் பரத நாட்டியத்தை ஆடிக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதைக் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்த்தாலே நான் சொல்வதன் உண்மை புரியும்.

★ பட்டி மன்றங்கள் பற்றிய உங்களது உண்மையான கருத்து என்ன?

மதவாச்சி.

மா. ராஜமணி

அறிஞர்கள் எனத் தம்மைத் தாமே எண்ணிக் கொள்பவர்களின் கிளித் தட்டு - சடுகுடு - விளையாட்டு. கற்பில் சிறந்ததும் வீரத்தில் விளைந்ததும் ஆண்மையில் நிகரற்றதும். நீதியில் நிறைந்ததும் பற்றித் தமிழன் அடிக்கடி தனது பண்டையப் பெருமைகளைப் பற்றி இன்று சொல்லித் திருப்திப்படும் கதா காலட்சேபம். எனக்கு ஞாபகம். மடு போன்ற கத்தோலிக்க ஆலயங்களில் 'தர்க்கப் பிரசங்கம்' என ஒன்று நடைபெறும். இரண்டு குருமார்கள் எதிரே திரே வாதிப்பார்கள். ஒருவர் உண்மையான கத்தோலிக்க மதத்தின் சிறப்புப் பெருமை பற்றியும் இன்னொருவர் சைவ சமயத்தின் மகிமை பற்றியும் விவாதிப்பார்கள். சைவ சமயத்தின் சிறப்பைப் பற்றி விவாதித்துவரும் குருவானவர் கடைசியில் கிறிஸ்தவ குருவானவர் குறை சொல்லும் சகல அம்சங்களும் இந்து மதத்தில் இருப்பதாக ஒப்புக் கொள்வதுடன் உலகத்திலேயே கத்தோலிக்கம்தான் சிறந்த மதம் என தான் நம்புத தரகவும் கூறி முடிப்பார். தாலும் அதையே இனிமேல் பின்பற்றப் போவதாகவும் சொல்வார்.

பட்டி மன்ற விவாதங்கள் எனக்கு இதையே ஞாபக மூட்டுவதுண்டு.

★ செந்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியின் சொற்பொழிவுக்கும் தோழர் வி. பியின் சொற்பொழிவுக்கும் உள்ள தாரதம்மியம் என்ன?

கே. பரமேஸ்வரன்
வட்டுக்கோட்டை.

ஒன்று கர்நாடக இசை; கேட்டு ரனிக்கத்தக்கது. மற்றது அடிக்கடி கிடைக்காத அருமை

யான நூல்; படித்துப் பயன் பெறுவதுடன் சரியான திசை வழியில் நடைபோட வழி காட்டத்தக்கது.

★ கனகரட்னாவை இப்பொழுது யாழ்ப்பாணத்தில் காண முடியவில்லையே? அவர் இப்போ எங்கே இருக்கிறார். இணுவில். ம. நமசிவாயம்

கொழும்பில். கொள்ளுப் பிட்டியில் உள்ள கூட்டுறவுக் கவுன்ஸிலில் வேலை பார்க்கின்றார்.

★ தான் எழுதியவைகள் அனைத்தையும் புத்தகமாக வெளியிட்டுள்ள தீபம் பார்த்த சாரதி, 'எனது வேலை நீக்கம்' என்ற தாமரைக் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து நூலுருவில் வெளியிடாததின் மர்மம் என்ன? ஹட்டன். எஸ். பரமேஸ்வரன்

அந்தக் காலத்துப் பார்த்த சாரதி போராடத் தெரிந்தவர்; இந்தக் காலத்துப் பார்த்தசாரதி எப்படியும் வாழலாம் என்பதை அறிந்தவர். எனது வேலை நீக்கம் நூலுருப் பெற்றால், அந்த நூலிலுள்ள கருத்துக்களே தீபம் பார்த்தசாரதியைப் பார்த்துச் சிரிப்பாய்ச் சிரிக்கும். ஒரு வேளை அதை நினைத்துப் பயப்படுகின்றாரோ, என்னமோ?

★ வெளிநாடு செல்லும் தமிழகச் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர்கள் அடிக்கடி அங்கு தாங்கள் சாப்பிட்ட உணவைப் பற்றியே எழுதுகின்றார்களே, காரணம் என்ன? கொழும்பு - 13 மு.தருமலிங்கம்

ஒருவேளை ஊரில் இவர்களெல்லாம் பட்டினிப் பட்டாளமோ தெரியவில்லை. அப்படித் தான் எனக்குத் தோன்றுகின்

றது. வெளிநாட்டுச் சந்தர்ப்பத்தைப் தின்பதற்காகவே செலவிட்டுப் பெருமைப்படும் தமிழன் பெருமை பற்றி என்ன சொல்லக் கிடக்கிறது?

★ உங்கப் பற்றி உங்களது கணிசமான கணிப்பீடு என்ன?

சாய்ந்தமருது. எஸ். தஸ்தகீர்

இலக்கிய உலகில் இன்று - வேறெந்த வருமானத்தையும் எதிர் பாராமல் துணிந்து குதித்து, எப்படியோ வாழ்ந்து வரும் பிறவி; பல குறைபாடுகள் உள்ளவன்; அசாதாரண துணிச்சல்காரன்; எதையும் நேருக்கு நேர் 'பட்பட்'டென்று பேசும் சுபாவம் வாய்ந்தவன்; நண்பர்களை நட்புக்காகவே சிநேகிக்கும் நெஞ்சினன்; நெருங்கிய வர்களை சுமமா சடார் படார் என நாவுச்சவுக்கால் விளாசிய போதிலும் கூட, அவர்கள் தன்னை வெறுக்கிறார்கள் இல்லையே என அதிசயப்படுபவன்; இலக்கிய உழைப்பையே வேள்வியாக எண்ணி இயங்குபவன்; அதிகம் படிக்காதவன்; உணர்ச்சி வசப்படுபவன்; நெருக்கடிகளே வளர்ச்சிக்கு உந்து கோல் என நம்புபவன் - கருக்கமாய்ச் சொன்னால் ஒரு சராசரி மனிதனுக்கு இருக்கக்கூடிய எந்தவித ஆசா பாசங்களின் தாக்குதல்களினாலும் மனம் சஞ்சலமடையாதவன் - இவனே நீங்கள் கேட்கும் நான்.

★ உங்களை ஜீனியஸ் - பிறவி. மேதை - எனக் கருதுகின்றேன், நான். உங்களது அபிப்பிராயம் என்ன?

வயாவிளான் ப. இரத்தினசிங்கம்

உங்களைக் காக்காய் பிடிக்கும் கலைஞன் என்கிறேன் நான்; உங்களது அபிப்பிராயம் என்ன?

★ இல்லத்தரசிகள்

உங்கள் முன்னிலையில்
மின்சார ஜேஸ்டரில்

என்றும் விரும்புவது!

வறுத்து
↓
அரைக்கப்பட்டது

★ விரிந்து வைப்பவங்களை
சிறப்புறச் செய்வது

★ அண்ணை கோயி ★

மொத்தமாகவும் ★
சில்லறையாகவும் சகலவிதமான சாய்ப்புச் சாமான்கள்,
பெற்றுக்கொள்ளலாம் அன்பளிப்புச் சாமான்கள் யாவும்
★ நிதான விலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

அண்ணை கோய்ப்பிக் கடை

இல. 4, நவீன சந்தை, யாழ்ப்பாணம்.

- ★ ரசாயனப் பொருட்கள்
- ★ வர்ணப் பூச்சுக்கள்
- ★ வாசனைத் திரவியங்கள்
- ★ உபகரணப் பொருட்கள்
- எம்மிடம்

நிதான விலையில் கிடைக்கும்

தொலைபேசி: 20712

வடமாகாணக் கமக்
காரர்கள் எம்முடன்
தொடர்பு கொள்ள
லரம், உங்களது விளை
பொருட்களை விற்பனை
செய்து கொடுப்பதில்
உங்களுடன் ஒத்து
ழைக்கக் காத்திருக்கின்
றோம்.

★ உள்நாட்டு விளை
பொருட்கள் மொத்த
கமிஷன் வியாபாரிகள்

ஹைசைன் பிறதர்ஸ்

137, மலியன் வீதி,

கொழும்பு - 11.

